

Die beraubte/
 Jedoch zu Frieden gestellte
 Jungfrauenschaft,

Seu
 BURCHARDI BARDILI, U. J. D.
 TRACTATIO JURIDICA
 de
 SATISFACTIONE STUPRATÆ.
 EDITIO POSTREMA.

QVEDLINBURGI & ASCANIÆ,
 Sumpt. **GOTTLOB ERNESTI STRUNTZII**, Bibliopol.
 ANNO M. DCC. XXVII.

Ernst

BURCHARDI BARDILII U. J. D.

TRACTATIO JURIDICA

SATISFACTIO STUTTAR.

EDITIO POSTERIOR

GOTTLOB ERNST
BIBLIOTHECA

I. N. D. N. J. C.

CAPUT I.

Quod agit de satisfactione in genere.

SUMMARIA.

Admonitio ad Lectorem.	1	Stuprum stricte sumptum quid.	6
Satisfactio, de qua hic agitur, non est pretium fornicationis, vulgo (Huren-Lohn/)		Nec de Morgengaba hic agitur;	7
		Sed de	
Tametsi stuprum late sumptum fornicationem etiam comprehendat	2	Satisfactione; in compensationem denegati matrimonii.	8
An mercedem Meretrix exigere possit, remissive.	3	Quæ aliter fit, quando matrimonium est promissum.	9
	4	Aliter,	
Quid de ea, quæ occulte quæstum corpore quærit.	5	Quando non est promissum.	10

NE vero quemquam Rubrum hujus Disputationis offendat, & ansam suspicandi præbeat, ac si patrocinium & defensionem hominum triobularium, impurissimarum nempe sceminarum ac meretricum suscipere mecum constituissem; in vestibulo statim monendum fuit, per satisfactionem, quæ debetur stupratæ, i. me non intelligere mercedem sive pretium fornicationis, (vulgo Huren-Lohn/) quod exigere ab amatorculis suis solent prostibula, quæ passim venale corpus habent, & usuram corporis cuique venienti concedunt: Ut ut enim stuprum, de quo in Rubro mentio est facta, in latiori significatione, omnia delicta carnis in impudicitia consistentia comprehendat. Vid.

- l. 101. de Verb. Sing. & tradita Leonhard. Lessii de Justitia & Jure lib. 2. c. 10. dub. 1. n. 6.* Et de hoc quoque fornicationis pretio, res non usquequaque sit expedita, & magna inter
- 4 Dd. adhuc dum sit dividia: An Meretrix apud judicem exteriori, petere possit secuta copula mercedem sibi ab Amasio ob copulam promissam? An item meretrix sit Domina sui corporis, materia vendibilis, & venditio actus Venerei in se sit licita? Vid. Bachov. *ad Treutl. vol. 2. D. 22. th. 1. lit. D. Mæstert. de Iust. LL. Roman. lib. 2. dubit. 15.* Brunnem. *ad l. 4. ff. de cond. ob turp. caus. & novissime in Appendice ad Jus Ecclesiast. de Regul. Jur. Can. Reg. 6. §. 2.* Verum tamen per stuprum hic intelligi coitum cum foemina honeste vivente,
- 5 sequentia demonstrabunt. Proinde & illud præmittendum, non mihi 2. hic excutiendum: An quæ non profitetur meretricatum foemina, sed occulte se, pro certa tamen mercede prostituit satisfactionem jure exigere, aut exactem retinere possit? de
- 6 qua quæstione vid. etiam notata B. Brunnem. *ad Covarruviae prælect. ad Reg. Jur. d. l.* Sed per stupratam hic foeminam extra hunc casum honestam, sive virginem sive viduam intelligo, quod dum facio, præmittendum iterum fuit, nec 3. de illa satisfactione mihi sermonem esse, quæ alias vocatur Morgengaba, sive donum matutinum, quod de consuetudine multorum locorum vid. Wehner Befold. *Thesaur. Pract. voce Morgen-Gab.* altero die nuptiarum, post primum concubitum, pro pudicitia & honoris thesauro, quam hæc illi ea nocte concedit, præstari solet. vid. Bocer. *cl. 2. disput. 19. th. 77.* Si-
- 8 chard. *ad Rubr. C. de donat. ante nupt. num. 12.* Sed vero illam satisfactionem sive damni restitutionem velle intellectam, quod passa est stuprata ob id, quod vel ob cingulum virginita-

nitatis amissæ, vel detractum castitatis ac pudicitiaæ honorem, spem nuptiarum perdidit, ex hactenus pudica impudica facta est. Hæc itaque quæ considerationis meæ Objectum constituit satisfactio, fit dupliciter, vel ducendo eam, quam quis per stuprum cognovit, in matrimonium, vel dotem congruam præstando, ut alteri æque bene nubere possit. De utrique quid sentiam, Thematis Inauguralis, ut vocant, loco edisseram. Ut vero distincte & ordine id fiat, tota hæc tractatio commode in duas dispesci poterit partes, quarum altera agit de satisfactione stuprata, sub promissione matrimonii deceptæ: Altera de satisfactione extra casum promissi matrimonii. De posteriori primo acturus loco. Sit ergo

CAPUT II.

De satisfactione stuprata extra casum promissi matrimonii.

SUMMARIÆ.

Fornicatio non tantum verbo Dei,	1	Idem exigit Jus Canonicum,	12
Sed & recte rationi adversatur	2	Confirmatur hæc sententia	13
Et inter gravia peccata refertur	3	Referuntur contrariæ sententiæ auctores	14
De Jure Romano non punitur	4	Hodie particula, Et mutata in particulam Aut.	15
Quare.	5	Etiam in hoc foro Wurttembergico.	16
Sed in stupratores pœna constituta.	6	An recte?	17. 18
Parti vero læsæ actio nulla competit.	7	Jure Brandenburgico Canonicum	19
Sed aliquam satisfactionem justitiæ & æquitatis ratio svadet	8	ius receptum,	20
Et	9	An in terris imperii?	21
Jus divinum, vult ut ducat & dotet.	10	Generali consuetudine alternativa recepta.	22
Quare?	11	Nec potest compelli stuprator ad ducendum.	23
Nisi Pater familiam dar: recuset.	12		

- A**D evitandam scortationem jubet Apostolus Paulus, unumquemque habere suam uxorem. Unde & ipsa recta ratio dicitur, eum, qui extra matrimonium rebus Venereis delectatur, intemperantiæ vitium incurrere, dum nempe non debito modo studet procreationi hominum, quod tamen fieri Reip. interest. Qua ratione fornicatio inter gravia refertur peccata
1. *Cor. 6. vers. 9. & ad Gal. c. 5. vers. 19.* Quanquam vero apud Romanos fornicatoribus pœna constituta non sit, Vinnius ad §. 4. *I. de publ. jud. inf.* cum vix potuerit hoc intemperantiæ genus sine maximis inde emergentibus incommodis corrigi; notum quippe est, quam horrenda commiserint Cives Romani crimina Sodamitica, stupra item & adulteria clam & in occulto: quæ prohibita scortatione aut concubinato fuissent multiplicata. Unde apud eos sufficiebat, si mulieres nomen suum profiterentur, & admitterent, ut albo inscriberentur, cum satis pœnarum adversus impudicas in ipsa professione flagitii credebant. Tacit.
- LIB. 2. ANNAL. c. 85. Majori tamen Zelo adversus eos, qui sibi facultatem sumebant ac licentiam utendi, ceu instrumento libidinis, sceminis honestis, & hætenus non impudentibus, arserunt, illamque conjunctionem publicatione dimidiæ partis bonorum in honestioribus, in humilioribus corporis coërcitione cum relegatione plecti voluerunt. §. 4. *I. de publ. jud.* Privatam vero quod concernit damni resarcitionem, dum nempe ea, quæ per honestatem hætenus digna erat, ut fieret materfamilias, & honesto matrimonio jungeretur, nunc vero in eo statu, ut alteri æque bene nubere non possit, nihil de ea Leges Romanorum disposuerunt, nec aliam, quam hanc legimus constitutam pœnam. Bocer. *class. 4. disp. 12.*
- TH. 45. Fieri tamen resarcitionem & restitutionem damni ex detrimento nuptiarum, justitiæ non solum & æquitati naturali

conveniens, arg. l. 74. de R. I. add. Lessius de Just. & Iur. lib. 2. c. 10. dub. 2. n. 11. Sed & summus Legislator voluit & præcepit. EXOD. 22. vers. 16. DEUT. 22. v. 28. Idque indistin- 2
cte, five promissio matrimonii facta, five non. Generaliter namque loquuntur textus, E. generaliter quoque & sine distinctione sunt intelligendi; per vulg. Ubi itaque sub promissione matrimonii non est decepta, quæ stupratorem admisit, non aliter satisfieri vitiatæ posse existimavit Jehovah, quam si stuprator eandem & duceret & dotaret. Æquisissime sane, ad refrænandos libidinosos concubitus, & ad reparandam læsionem, quæ stupratæ contigit. Scilicet, a Patre 10
ingenti ob stuprum filiae mærore affecto, ob conspurcatam familiam, & spem frustratam, dotem exigere satis erat iniquum: ne tamen uxor esset indotata, æquum visum fuit, de suis facultatibusolvere eandem stupratæ, & quod pro oneribus matrimonii sibi debetur, ipse sibi solvat, & nihilominus eam uxorem ducere, quo hoc pacto reddita materfamilias recuperet, quicquid ablatum est. Nam si liberum relinquatur stupratori stupratam ducere aut dotare, & ille eligat dotationem, nondum videbatur injustum satis correctum, licet enim ratione dignitatis familiæ, ex qua oriunda est, ihrem Stand und Herkommen gemäß/ satis videbatur dotata, nullus tamen vir honestus eam matrimonio dignam reputabit, & ita injustum, quod perpeffa est, nondum satis videbatur correctum. Eleganter 11
Joh. a Felden in *Element. Iurispr. Univers. part 2. membr.* 19. p. 260. Si vero Pater virginis filiam suam stupratori, (homini forte dissoluto, & plane nequam) dare noluerit, dare stuprator virgini corruptæ pecuniam jubetur juxta modum dotis, quam virgines accipere consueverunt, id est, tantum pecuniæ, quantum ejusmodi virgini pro dote dari solet. B. LUC. OSIANDER AD EXOD. XXII. Jus divinum hac in parte secutus
Pon.

Pontifex C. 1. X. de ADULT. retinuit Copulativam Et; Si, inquit, *seduxerit quis virginem, dormieritq; cum ea, & dotabit eam, & habebit uxorem: Si vero Pater virginis dare eam noluerit, reddet pecuniam juxta modum dotis, quam virgines accipere consueverunt.* Unde Legem Mosaicam Exod. 22. canonizata a Pontifice, & in Decretales relata, tradit Henric. Wagnerek Cancellarius quondam Dillingensis in

¹³ Comment. ad Jus Canon. *ad h. c. 1. Add. Jul. Clarus lib. 5. §. stuprum. n. 3. Farinac. part. Oper. Crim. quest. 147. num. 97. ibi: Regula sit: quod de Jure Canonico stuprator mulierem dotare & in uxorem recipere teneatur. Mev. part. 4. tit. 5. artic. 1. numer. 2. Groeneweg. de LL. abrogat. ad §. 4. I. de publ. judic. num. 15. Carpz. in Pract. Crim. part. 2. q. 68. num. 5. ibi: quod & Jus Canonicum sequitur, eandem penam repetens, atque ex-*

¹⁴ *presse confirmans.* Ut mirandum omnino sit, tam plures repetiri, & numero & autoritate Jctos, atque ex Moralists non paucos, qui contrarium defendant. Ita enim Perez ad Tit. Cod. de adult. n. 51. *Jure Canonico, scribit is, qui virginem seduxit & corrumpit, cogitur eam ducere aut dotare, ex sententia Iudicis.* Zoësius in Comment. ad Tit. ff. de adult. num. 60. *Seductæ, inquit, Jure Canonico stuprator damnum reparare tenetur, aut ducendo, aut dotando.* Bocer. Cl. 4. disp. 12. thes. 45 lit. b. *Jure Canon. inquit, cogitur mas stupratam mulierem aut accipere uxorem, aut pro conditione illius dotare.* Idem statuit Brandmüller. in Diff. Jur. Civ. & Can. voc. Stuprator.

Wes.

Wes. π. in Tit. *de adult. n. 23. canon*, inquit, *hanc copulationem dotis & nuptiarum in alternativam resolvit.* Quem sequitur Joh. a Sande *lib. 2. tit. 1. def. Frisic. 10. n. 1.* Quamvis ex Moralistis distinctionem inter tempus sententiæ latæ & nondum latæ, faciat Leonh. Lessius *de Just. & Jur. LIB. 2. c. 10. DUB. 2 n. 12.* Utcunque res sese habeat, in eo consentiunt ex Pontificiis fere omnes, quod in terris Ecclesiæ a dispositione Juris divini & Canonici hodie sit recessum, Card. Tuschus *Tom. 7 con-* 15
cl. 7. 709. n. 27. Et particula Copulativa (Et) in alternativam (aut) mutata. An recte vid. Wissemb. *ad π. Tit. de adult th. 27* Quicquid sit, hanc sententiam in Praxi obtinere, tradunt communiter. *Carpz. Jurispr. For. p. 4 c. 27 de 1. num. 6 & in Jurispr. Consist. lib. 1. def. 228.* ubi præjudicia. Finckelthaus. *Obs. 102 num. 3.* Stryck. *ad Brunn. Jurispr. Eccles. lib. 2. c. 18. num. 26.* ubi ita in Facultate Francofurtensi pronuntiatum refert. Quæ etiam multorum locorum statutis comprobata reperitur. Vid. *Const. Elect. Saxon. p. 4. c. 27. Jus Lubec. p. 4 tit. 5 art. 1. ibi: dotiren oder begiffigen.* O. P. W. p. 263. §. So aber. quemadmodum juxta hanc sententiam respondis- 16
se Antecessores hujus Facultatis testatur, Besold. p. 6. CONS. 261. q. 3. num. 40. & 41. Quanquam sint non pauci, qui dispositionem Juris Canonici in Praxi observari optant. Dn. Stryck. *in not. ad* 17
Brunn. Jur. Eccl. lib. 2. c. 18. n. 26. Feldden. *in Elem. Jur. Univers. part. 2. membr. 19. pag. 260.* Ac proinde optandum, inquit, esset, ut stricto verbo Domino inherentes *copulative procederemus.* Quanquam non desint alii, qui dispositionem Juris divini, recte ideo mutatam putant, ne crescente indies malitia hominum, luxurioso præprimis, quo nunc

vivimus, seculo, metus sit, si propter carnalem copulam sciant, se ducendas a stupratoribus, ne illæ obviis quibuscunque juvenibus sese turpissime prostituant, & occasionem peccandi præbeant, etiam honestissimis, quemadmodum ex Bidenbach. referunt Antecessores apud Besold. PART. 6. CONS. 261. n. 40. quibus add. Schepliz. *ad consuetud. Brandenburg. part. I. tit. 2. n. 10.* neve invitus quis ducere cogatur uxorem, quam odit. Schneide-
 19 win. ad §. 23. l. de act. num. 12. de jure tamen Brandenburgico contrarium receptum. B. Brunnem. Jur. ECCLES. LIB. 2. C. 18. n. 26. p. 700. hancque sententiam in terris Imperii receptam dicit.
 20 add. Mæv. *part. 4. tit. 5. art. 1. n. 2.* Coler. *dec. 176. n. 87.* Tessaur. *decis. 3. n. 3.* Farinac. *q. 147. n. 113.* de quo tamen valde dubitandum, per superius tradita. Unde contrarium, quod nempe alterum eligendum sit, omnia Tribunalia sequi, tradunt
 21 Antecessores apud Besold. part. 6. Cons. 261. n. 40. inf. Et generali consuetudine passim in arbitrio Stupratoris positum esse, utrum stupratam dotare, an in uxorem ducere velit, testatur. Groenew. *de LL. abrog. ad §. 4. l. de publ. jud. n. 15.* Joh. a Sande *lib. 2. tit. 1. d. 10. n. 1.* Regula itaque sit: quod stuprator, quam sine promissione matrimonii vitiavit, ducere hodie non teneatur, nec ad ducendum Magistratus eundem compellere possit. Dam-
 22 houd. PR. CR. C. 92. Berl. PART. 5. CONCL. 38. n. 36. Lugo DE I. & I. D. 12. SECT. 1. n. II. ubi hanc sententiam dicit communem. B. Osiander ad DEUT. 22. vers 28. *HODIERNA, inquit, jura, non cogunt stupratorem, ut a se violatam ducat, si matrimonium non promisit.* Et Rabbinos textum juris divini alternative legisse, tradit Dn. Ziegler. *Instit. Jur. Canon. lib. 4. tit. 8. §. 3.* Sed pie scribit B. D. Osiander, d. l. sed si quis est vir bonus & æquus, non dedignabitur eam sibi matrimonio jungere, cui
 sum-

summum puellæ ornamentum, virginitatem abstulit. Præp-
 mis si ex tali conjunctione spes prolis existit, ne videlicet quod
 inde natum est, cui etiam refarcitio damni aliter vix fieri pot-
 est, patris improbitatem, per totam vitam suam accusare neces-
 se habeat. Sequitur Ergo.

CAPUT III.

De satisfactione per Donationem.

MEMBRUM I.

DOTIS DEFINITIONEM ET DIVISIONEM
SISTIT.

SUMMARIA.

Quæ dos dicitur alibi,	1	Non dividitur in Adventitiam &	
Proprie dos non est.	2	Profecitiam.	7
Varie hanc Dd. definiunt.	3	Ratione quantitatis dividitur in	
Ad quid respexerit Jus Topicum,	4	Magnam & Parvam,	8
Varie sumitur hæc dotatio,	5	Moralistæ in integram dotem, &	
Realis definitio.	6	non integram.	9

Circa hanc tractationem primo occurrit Onomatologia & in ea
 vocabulum Dotis. Dos autem dicitur Exod. 22. v. 16. ibi: do-
 tabit eam B. Lutherus Germ. vertit. Morgengab/te. non in eo sen-
 su, quo quid sit Morgengaba superius dictum. Add. c. 2. X. de.
adult Const. Elect. Sax. p. 4. const. 27. ibi dotare. Proprieta- 1
 men dotem dici non posse, aliqui sentiunt, eo, quod non solva- 2
 tur ad onera matrimonii sustinenda, quemadmodum de dote
 alias legibus cautum l. 20. ff. l. 20. C. de jure dot. quæ senten-
 tia vera est; Quid vero sit, non inter omnes convenit? A non- 3
 nullis dicitur satisfactio in detrimentum virginitatis, precium
 virginitatis. Henr. Zœsius in *Commen. ad Tit. X. de*
 spon-

sponsal. n. 20. Sed nimis stricte, uti sequentia demonstrant;
 4 *Serenissimum tamen nostrum Legislatorem ad illud ipsum damnum, quod ex detrimento virginitatis amissæ habet, respexisse, colligitur ex O. P. W. p. 263. ibi: Das Kränglein zu bezahlen schuldig seyn ic. & paulo post um der Verfallung oder beraubter Jungfrouschafft willen.* Ab aliis satisfactio ad detrimenta nuptiarum sarcienda Less, de I. & I. lib. 2. c. 10. dub. 2. n. 11. Pecuniaria largitio damni illati. Perez in *C. addit. de adult. n. 52.* satisfactio in compensationem denegati matrimonii. Dn. Stryck in *addit. ad Brunn. Jur. Eccl. lib. 2. c. 18. §. 25. p. 723.* Satisfactio pro injuria Stupratæ illata Carpz. Ipr. CENS. LIB. 2. def. 231 n. 10. Justus Oldekop, contra Carpz. DECAD. 2. q. 3. p. 186. Sic definit: quod sit *certa pecuniæ summa, satisfactionis loco a stupratæ exsolvenda, quæ ad quantitatem congruæ dotis, pro ratione personæ, ejusque conditionis assurgit;* Sed nec hæc definitio naturam definit explicat. Alii dicunt surrogationem in locum matrimonii. Carpz. PART. 2 q. 68 n. 72. Sed vero dotatio accipitur, vel 1. pro ipso actu dotationis, vel 2. objective, pro eo, quod stupratæ solvitur. Vel 3.
 5 pro illa obligatione, qua stuprator ad dotandum tenetur. In
 6 ultima significatione est *vinculum Juris, quo adstringitur, qui fœminam honestam sine promissione matrimonii vitiavit, si ducere eam vel non vult, vel non potest, ut loco ejus, quia ad id tenebatur, ei, certam quantitatem dotis nomine præstet, quo facilius & nubendi conditionem inveniat, & habeat pudicitie amissæ velamen.* Generis loco dicitur *vinculum Iuris*, ad exemplum obligationis
 7 in genere, juxta *pr. inst. de obligat.* Reliqua verba continent
 dif.

differentiam specificam de qua in sequentibus latius. **DIVISIONEM** quod concernit, notissima quidem alias est distinctio dotis, in profectitiam & adventitiam. Hæc dos neque profectitia est, neque adventitia; censetur quidem a Patre profecta, quo etiam inclinare videtur B. Brunnem. *in Iur. Eccles. lib. 2. c. 18. 26. ibi: quasi esse ab eo profecta.* Sed naturam profectitiæ dotis non habet. Nec adventitia dici per omnia meretur, quoniam pacto prospicere stuprator sibi, de dote mortua stuprata restituenda, non potest, sed illa, quamprimum soluta, proprium incipit esse uxoris patrimonium. Dividi tamen potest. 1. *in Magnam & Parvam.* uti infra. 2. Moralistæ dividunt eam, in *integram dotem*, quando nempe stuprator tantum dare obligatur, quantum Pater dedisset, si filia incorrupta mansisset? Et non *integram dotem*, quando non id præstare cogitur, quod Pater dedisset, sed aliquid supra illam quantitatem, quam alias a Patre vel aliunde haberet, addito, quantum nempe sufficiat, ut possit æque bene nubere, sicut ante. Vid. Lessius *de Iust. & Iur. lib. 2. c. 10 dub. 2. n. 9.* Card. de Lugo *disp. 12. sect. 1. n. 13* de qua divisione in seqq.

MEMBRUM II.

Causam & Fundamentum hujus obligationis exhibet.

SUMMARIA.

Causa Efficiens hujus Obligationis	Non Commixtio sanguinis.	8
est Lex.	Non attentatum.	9
Etiam naturalis,	Non suspicio copulæ.	10
Quatenus concurrat.	Nec jactatoria verba ad dotem.	11
Causa sine qua non, est stuprum,	Sed ad actionem injuriarum.	12
Quid sit Canonistis.	Stuprum probandum est.	13
De Jure Romano quid.	Nec assertio stupratae sufficit.	14
Ad illud requiritur concubitus.	Ne quidem ad juramentum purgatorium.	15

Esi juratum sit.	16	Habet tamen Pater actionem injuri-	
Aut tempore partus facta,	17	arum.	33
Judiciale tamen juramentum defer-		Quid si sponte propalaverit.	34
ri potest.	18	Violentus Stuprator dotare tene-	
Si foemina sit honesta, & adsint su-		tur.	35
spicionis juramento purgationis		Quamvis poenam ordinariam susti-	
locus est.	19.20	neat,	36
Adhibita tamen cautione,	21	Ratio.	37
Præjudicia.	22	Exemplum de Comite.	38
Præsumitur honesta foemina.	23	Ducendo eam potest se ab hac obli-	
Virginitas præsumit u.	24	gatione liberare stuprator.	39
Nihil interest an blandis verbis fu-		An recte?	40
erit inducta.	25	Cujus sit arbitrium,	41
An importunis sollicitationibus,	26	Non Judicis.	42
Quid si consentiat.	27	Sed Stupratoris.	43
Variae opiniones.	28	Modo par sit utriusque conditio.	44
Consensus non præsumitur.	29	Si conditio sit dispar.	45
Non si causam & occasionem stu-		Arbitrium stupratoris est ad arbitri-	
pro dederit.	30	um Patris restrictum.	46
Nisi		Quid si ducere non possit ob con-	
De Jure Bavarico & Lubecensi,	31	sangvinitatem.	47
32		Quid si consanguineam ignoravit.	48

Vinculum Juris dum dicitur hæc obligatio, satis superque in-
 1 nuitur, hujus obligationis causam esse Legem sive Jus, ean-
 demque Proximam & Immediatam. Nec enim proficiscitur ex
 facto hominis licito vel illicito, sed jus sive Lex obligat stupra-
 2 torem, ad præstandum id, quod Pater stupratae, non secuto stu-
 pro, præstare debuisset. Lex quidem non naturalis solum, sed
 & divina positiva, & humana, vid. supra. Jus quod concernit
 naturale, sane illud vult & præcipit, ut damnum, quod ex detri-
 mento nuptiarum stuprata patitur, eidem resarciatur, Menoch.
d. A. I. Q. lib. 2. cent. 3. cas. 288. n. 17. Quod equi-
 dem melius fieri non posset, quam si stuprator id, quod abstu-
 lic

lit stupratae, spem nempe nuptiarum redderet & duceret. Cum vero sint ex utraque parte bene multa, quae satisfactionem hanc non admittunt: aliam, quae huic quodammodo par sit, jus naturale exposcit; At enim vero cum non possit facile alia commodior, & quae obligationi ad ducendum magis respondeat inveniri, quam si foemina, quae dum stuprum passa est, indigna reddita est, Marito, in eo statu collocetur, ut suae conditioni condignum reperire queat, dotatiorem pro sufficienti satisfactione agnovit quidem, circa modum tamen dotandi nihil constituit, nec integram, quam Pater dedisset, dotem a stupratore exigit, sed solum quanti pluris valebat spes nuptiarum, quam adhuc integram habebat ante violationem. *Less. de Iust. & Iur. lib. 2. c. 10 dub. 2 num. II.* Causa sine qua non hujus obligationis est stuprum foeminae honestae, absque promissione matrimonii illatum. Itaque ut huic obligationi sit locus I. Requiritur stuprum, quod Canonistae fere omnes definiunt per actum vitiosum, quo virgo corrumpitur, rupto eidem virginitatis Sigillo. *Wiring. ad Tit. X. de adult. apud Canis. ibid. Henric. Wagnerek. ad c. 1. X. de adult. Lessius lib. 2. c. 10. dub. 1. num. 1. Stuprum, inquit, seu virginis deflorationem.* Et certum est virginis expresse factam mentionem *Exod. 22. Deut. 22.* ex quibus textibus desumptum est *c. 1. X. de adult. ibi: Qui virginem &c.* Consentiant omnes fere Moralistae, qui stuprum dicunt injuriosam virginis deflorationem. *Card. de Lugo de I. & I. disp. 12. sect. 1. num. II.* Quamvis autem vocabulum stupri de Jure Romano tam late accipiatur, ut omnia delicta carnis complectatur, etiam adulterium *l. 6. §. 1. ff. ad L. Iul. de adult l. 101. de verb. signif.* Et nonnunquam Sodomiam *l. 1. §. 2. ff. de extraord. Crim. l. 34 §. 1. ff. ad L. Iul.*

Jul. de adult. Attamen neque hæc, neque illa significatio huc pertinet. Quin potius stuprum definitur per concubitum illicitum, cum virgine vel vidua honeste vivente, commissum, Mæv. *ad Ius Lub. part. 4. tit. 5 art. 1. n. 1.* scilicet, qui mulieri honestæ, & hætenus non impudenti pudicitiam, optimum fæminarum ornamentum, adimit, & prava sua concupiscentia facit, ut reddatur impudica, & deponat virtutem, quæ quam maxime mulieres decet, sicque adeo reddatur indigna, ut fieret Materfamilias, satisfacere mulieri illatam teneatur. Concubitus ergo requiritur sive copula Carnalis, per corporum conjunctionem, utut delictum non fuerit per seminis immisionem perfecte consummatum; quoniam eadem subest ratio pudicitie amissæ; Add. O. P. W. fol. 263. §. So aber 2c. ibi um der Verfüllung/ oder beraubter Jungfrauschaft willen/ 2c. Secus si attentatum sit nec ad actum aliquem proximum res pervenerit. Farinac. *q. 147. num. 73.* Berlich. *part. 5. cond. 38. num 70.* Pro qua sententia facit. *c. 1. X. de adult*, ubi Pontifex non acquiescit in sola seductione, sed requirit dormitionem, quam Dd. communiter per corruptionem explicant, post plures Farinac, d. q. 147. NUM. 73. vid. tamen Nicol-Everhard. Jun. *vol. 2. Conf. 8. n. 75. §. seq.* Multoqve minus si sit suspicio aliqua copulæ peractæ, ita ut inde labem aliquam contraxerit, ut probabiliter nemo in veniatur, qui eam ducat. Les. *de I. & I. lib. 2. c. 10. dub. 4. n. 35.* vid. tn. Lugo *de I. & I. disp. 12. sect. 1. n. 7.* ubi dicit, *si quis pudicitiam tentaverit puella, & in causa sit, ut illa diffametur, ad resarticionem damni teneri, atque si exinde consensus fæminæ induceretur.* Non sufficiunt etiam ad dotationem verba jactatoria, v. g. si juvenis hanc vel illam a se vitiata & stuprata dixerit, ac diffamaverit. Quamvis enim

enim injuriarum actio detur puellae contra ejusmodi Thraconi-¹²
 ca verba jactantem, vid. Speckhan. *cent. 2. class. 3. q. 9.* Joh.
 a Sande *lib. 5. defin. Frisic. tit. 8. def. 5.* Carpz. *Jurispr.*
For. part. 4. const. 45. def. 2. & pr. Crim. part. 2. q. 96.
sup. quest. 6. Gail. 2. *Observ. 99.* & praeterea ex officio a
 Judice sit puniendus. Dd. d. l. ficut & is, qui pudicitiam puellae
 attentavit, & blandis verbis expudica impudicam facere voluit.
 §. 1. *Inst. l. 1. §. 2. l. 9. §. 4. ff. de injur.* Speckhan d. l.
 aut ad stuprum sollicitavit Vinn. ad d. §. 1. Attamen neque ad¹³
 ducendum, neque ad dotantum tenetur, quia corrupta non di-
 citur illa, cujus pudicitia est attentata. Stuprum igitur, sive
 corruptio ab eo, qui allegat, probanda venit, cum omnibus¹⁴
 qualitatibus. Card. Tusch. *tom. 7. conclus. 709. n. 33.* Alex-
 ander. *Cons. 157. lib. 5.* Thesaur. *decis. 3. num. 4.* Boëri-
 us *decis. 299.* Nec creditur puellae, quae se a juvene vitia-
 tam vel corruptam dicit, praepriis si sit vulgatae, pudicitiae,
 & famosum scortum, adeo, ut contra virum honestum talis in-
 culpatio prolata, sine aliis accedentibus indiciis, vid. JOH. a
 Sande *lib. 7. tit. 10. d. 2.* Carpz. *p. 1. const. 22. d. 1. & 5.*
 ne quidem ad inquirendum, multo minus juramentum purga-
 torium, sufficiat. Carpz. *Proc. Jur. tit. 12. art. 3. num. 7.*¹⁵
 Stryck, *in not. ad B. Brunn. Jus Ecclesiast. lib. 2. c. 18.*
 §. 28. verb. *ut puella alias honestae famae p. 725.* Nicol.
 Boërius *decis. 299. n. 4.* etsi jurata sit assertio. Mæv. *ad*¹⁶
Jus Lub. p. 4. tit. 5. art 1. num. 16. aut eo tempore asserat,
 quo partus difficultate laborat. Mæv. d. l. n. 17. Juramentum ju-
 dicialie tamen deferri posse, quod vel praestare, vel referre cogi-¹⁷
 tur,

tur. tradit *Mæv. part. 4. tit. 5. art. 1. n. 18.* de quo alii dubi-
 18 tant. Si vero stuprata sit extra stupri patientiam *scēmina* hone-
 19 sta, hoc sane tribuendum est ejus assertioni, ut contra inculpatum
 præsumptionem faciat, ad inquirendum & confrontandum, &
 si alia sint indicia contra eum, quæ ex nimia familiaritate, quæ
 inter inculpantem & inculpatum intercessit, desumuntur, ad ju-
 20 ramentum quoque purgationis inculpatum deferendum, sufficiunt.
Mæv. part. 3. decis. 73. Carpz. Pr Cr. q. 122. num. 77.
 Circa quam delationem magna cautione opus videtur, *Brunnem.*
 21 *ad Jus. Eccles. lib. 2. c. 18. num. 28. in fin. Prompte*
enim sunt jurare, ibidem scribit Additionator *Dn.*
Stryk. sæpius amatores illi, postquam explenda libidi-
nis copiam habuerunt, ut inde gravis admonitio de vi-
tando perjurio necessaria sit, cui admonitioni ut eo gra-
vius concilietur pondus, conducit Ecclesiæ Ministros
adhibuisse, qui conscientiam jurantis moveant. Unde
 in Facultate ita pronunciatum refert: *Weil Inquisitin sonst*
 22 *keine übele Nachrede hat/ sondern sich wohl verhalten/ auch in*
Ihrer Bekännntniß beständig bleibet/ so ist inquisiti beweglich zu-
zureden/ die Warheit zu bekennen/ im Fall er aber dennoch
die fleischliche Vermischung nicht zu gestehen wolte/ ist inquisi-
tus mit Zuziehung eines Predigers/ welcher ihm sein Gewissen
schärfe/ wegen Straf des Meinen des gnugsam verwarne/ mit-
telst Endes sich zu purgiren schuldig/ daß er mit inquisitin nie-
mals Unzucht getrieben/ wann solches geschehen/ ist er von an-
gestellter Inquisition zu absolviren. Circa *scēminæ honestatem*
 23 tamen illud notandum, quod in dubio honestas vitæ in ea præ-
 sumatur; Unde qui eam impugnat, non est audiendus, nisi turpi-
 tudinem morum & famæ de meretricia sorte ostendat. post. Ma-
 tu-

lcard. *de probat. concl.* 1410 vol. 3 Mæv. *part. 3 decis.* 73. n. 6
 quæ sola vilitate conditionis non prabatur, *arg. l. humilem.* 7.
C. de incest. nupt. Mæv. *d. l. in fin.* ex quo est, quod ea, quæ 24
 se devirginatam dicit, habeat pro se juris præsumptionem, &
 virgo præsumatur, nisi contrarium probetur. Card. de Lugo
de. I. & I. disp. 12. *sect. 1. num.* 3. Molina *de Inst. & Jur.*
tr. 3. disp. 104. *num.* 14. Illud quoad stuprum nihil interest,
 quibus verbis puella ad stuprum fuerit inducta, blanditiis nempe,
 donis, precibus, fraude etiam si extorserit copulam, magis eam 25
 dotare debet. *arg. l. 9. §. 1. ff. ad L. Jul. de adult.* Farinac. *q.*
147. num. 34. Berlich. *p. 5. concl.* 38. *num.* 27. Carpz. *q.*
68. num. 29. Lessiusi *lib. 2. c. 10. dub. 2. num.* 10.
 Quo facit Ordinatio Bavarica, p. 5. tit. 18. ibi: Durch Nach-
 stellung/ Kupleren/ Schenkungen/ Verheissungen/ Vollma-
 chend. Quid si importunis sollicitationibus? Omnino idem di-
 cendum, Less. *d. l. num.* 13. ubi proponit casum, si sollicitati- 26
 ones sint adeo importunæ, ut ipsa malit grave illud virginitatis
 detrimentum, pati, quam assidue tam importuna sollicita-
 tione exerceri, allegans Exemplum Dalilæ, quibus expugnavit
 Samsonem, sed fatetur ipse, nihil hic metuendum esse, hanc enim
 molestiam alia ratione excutere posse, concepta ira & indigna-
 tione, quam conceperint, sicut in hac causa deceat: Quid si
 fallaciter fuerit inducta. fingendo se divitem aut Nobilem? Quin
 ad damni resarcitionem teneatur, non est dubitandum Less. *l.*
2. c. 10. dub. 2. num. 12. Sed an non hoc in casu matrimoni-
 um petere possit, ex eo, quod qui fingit aliquid, ob quod al-
 ter consentit, & cupit gratificari sibi, sine quo non consensisset,
 magnam videtur ei injuriam facere, unde ad matrimonium
 fingentem teneri, putat Covarruv. *de sponsal. part. 2. c. 6.*

§. 8. num. 19. laudatus a Less d. l. sed ipse rectius contrari-
 27 nm statuit. Quid si consentiat, an ad dotandum teneatur?
 Communiter dicunt, si libere consentiat, id est, sine vi, metu,
 fraude & svasionibus, non teneri, eo quod volenti non fiat injuria
 28 l. 1 §. 5. ff. de injur. vid. Less. de I. & I. lib. 2. cap. 10.
 dub. 1. num. 9. Card. de Lugo disp. 12. sect. 1. num. 2.
 Molina de Just. & Jur. tr. 3. d. 106 n. 1. Mæv. part. 4.
 tit. 5. art. 1. n. 13. Alii dicunt, non cessare dotandi obligatio-
 nem, etsi consenserit stuprata. Harppr. ad §. 4. I. de publ.
 jud. num. 96. Berlich. part. 5. concl. 38. n. 30. Carpz. Pr.
 Cr. q. 68. num. 41. Unde dicit Abbas ad c. 1. X. de adult.
 hoc. cap. locum habere, non solum quando vir seduxit, sed
 etiam si illam non seduxit, illave sponte acquievit,
 quia virgo semper seducta præsumitur. Gomez. ad L. Tauri
 29 80 cum seqq. num. 5. Farinac. q. 147 num. 54. Et in du-
 bio non præsumitur voluntas mulieris, sed deflorans virginem,
 debet eam probare. Trentacinq. Var. Res. lib. 3. Resol. de
 matrim. n. 2 Certe, si consensus mulieris excluderet dotati-
 onem, vix unquam locus esset eidem, quia extra casum, quo
 vi aut metu est compressa, consensisse credendum, si non ab
 initio, tamen ex post facto. Ita enim Lessius de I. & I. lib. 2 c.
 10 dub. 2 num. 14. Quamvis ab initio videantur mul-
 tum repugnare, postea tamen sæpe libenter consentiunt,
 Diss. Mæv. part. 4 tit. 5 art. 1 n. 13 Farinac. q. 147 n. 54.
 30 Illud apud nos dubium habet nullum, si plane non sit a juvene
 seducta puella, sed occasionem stupri ipsa dederit, veniendo ad
 cu-

cubiculum vel lectum juvenis, omnem dotandi obligationem tunc cessare. Lessius *lib. 2 c. 10 dub. 2 n. 9.* Lugo *de I & I. disp. 12 sect. 1 num. 2* Molina *de I. & I. tr. 3 disp. 104 num. 10.* Richter *decis. 88 num. 20.* facit O. P. W. fol. 263. §. So aber ein ledige. Aliter si diceretur, non deessent puellæ vilis conditionis, quæ spe matrimonii aut dotationis omnem occasionem captarent, juvenes alliciendi & ad stuprator etiam hoc casu dotare tenetur. Boyer. *Pand. R. p. 5. 31* Tit. 18. von Jungfrau schwächen &c. in fin. Idem dicendum de jure Lubecensi, per tradita Mæv. *part. 4 tit. 5 art. 1*³² *num 13.* Illis vero in casibus, quibus occasionem puella dedit,³³ Patri contra stupratorum actio injuriarum datur. Bajard. *ad Jul. Clar. § stuprum, num. 28* Sanchez. *de Matrim. lib. 7 disp. 14 n. 11* Lugo *de I & I. disp. 12 sect. 1 n. 28.* Quid si libere consenserit, & stupro occasionem dederit,³⁴ stuprator autem non interrogatus a Judice sponte propalaverit, quod in occulto gestum, ita ut ex propalaverit, quod in occulto gestum, ita ut ex propalatione infamiam illa incurrerit? Ad refarcitionem damni stupratorem teneri, idem putat d. l. *sect. 1. n. 6.* Deinde nec illud refert, utrum stuprum sit simplex,³⁵ an vero violentum. Per vim stupratam æque tenetur dotare stuprator, quamvis ob id ultimo deinceps supplicio afficiatur;³⁶ Quamvis enim contrarium placuerit Carpz. *pr. Cr. p. 2 q. 68 num. 63.* Attamen recte ei dicam scripsit. Oldekop. *contra Carpz, decad. 2 q. 3* Less. *de I. & I. lib. 2 c. 10*³⁷ *dub. 2 n 12* ne scilicet deterioris sit conditionis ea, quæ per vim stuprum est passa, quam illa, cui simplex stuprum illatam Ob duplex nimirum, quod hic versatur interesse, disciplinæ scil. publicæ, & satisfactionis stupratæ ideoque, ut utrique satisfiat, necesse est; Unde in casu etiam, quo stuprator fustigationem

nem passus est, dotationem dictarunt Scabini Lipsienses, apud Hartm. Pistor, *Obs. 161 in fin.* add. Brunnem. *Jur. Ec-*
cles. lib. 2. c. 18 th. 27. Qua ratione Comiti cuidam in Ba-
 varia, ob plures puellas in arcem suam, ope alicujus lenæ ad se
 perductas, & per vim corruptas, non obstante gladii poenâ quam
 dictarunt Jcti Marpurgenses, Tubigenses, Ingolstadienses, apud
 Nicol. Everhard. vol. 2. Conf. 8 n. 68 dotationis onus impositum,
 constat ex iis, quæ tradit idem d. l. n. 75. 76. Nec attendebatur,
 quod non omnino essent violatæ, sed illorum solum pudicitia at-
 tentata per Comitem; namque ob id, quod tam gravi injuria af-
 fectæ essent, in solatium injuriæ circa pudicitiam virginitatis eis
 illatæ, hocce casu ex Comitibus bonis adjudicabatur dos. Nic. Ever-
 hard. d. l. num. 76. An vero ab hoc dotationis onere immunis sit,
 qui per vim stupravit, si stupratam matrimonio sibi junxerit,
 39 dicendum in seqq. Stuprum deinde ad hoc, ut dotationis ne-
 cessitas incumbat stupratori, non sufficit, sed potest ab hoc o-
 nere sese ducendo eam in matrimonium, liberare. Namque
 ex iis, quæ superius tradita sunt facile colligendum, alterutrum
 eligendum, nempe ut vel ducat vel dotet. Ergo si præeligat
 ducere foeminam, absolvendus est, Mæv. p. 4. tit. 5 art. 1 n. 19
 04 quamvis enim ne sic quidem videatur satisfactum stupratæ
 ex omni parte, ratione damni sibi illati, eo quod mortuo iterum
 Marito, majori opus habitura sit dote, ut alium invenire queat
 Maritum; sufficit tamen tantam habere dotem, quantam ha-
 buisset, si non fuisset deflorata, Lugo de I. & I. disp. 12 sect. 1 num.
 41 11. Cui autem arbitrium sive electio competat, Judici ne, an
 stupratori, aut stupratæ, non satis inter omnes constat; sane Ju-
 dicem eligere non posse alterutrum, illudque stupratori impo-
 nere, patet ex præcedentibus; Nec enim ob id, quod partibus
 42 hoc concessum Magistratui id licebit, arg. eorum, quæ tradit
 Jacob. Willembach. disp. ad *Æ. Tit. de adult.* th. 28 add. Dam-
 haud

houd. *Pr. Cr. c. 92. n. 6.* De partibus vero litigantibus major est controversia. Communiter Dd. optionem hanc concedunt stupratori, qui offerendo sese in conjugem, a dotis præstatione sese liberare possit. Molina *de I. & I. tr. 3. d. 104. n. 16.* Harpprecht. *ad §. 4. l. de publ. jud. n. 92.* Joh. a Sande *lib. 4. tit. 1. def. 10.* Grœnevveg. *de LL. abrog. ad c. 4. l. de publ. jud. n. 17.* Berlich. *part. 5. concl. 38. num. 16.* Mæv. *p. 4. tit. 5. art. 1. num. 3.* Carpz. *q. 68. n. 12.* Lugo *d. disp. 12. sect. 1. n. 12.* quorum sententia dubium apud nos habet nullum, quando disparitas personarum non obstat, duamvis & de eo dubitet LUGO d. l. & si inter utrumque par sit conditio, non existimet arctandam scēminam, ad illud genus compensationis acceptandum, cum ne sic quidem compensaretur æqualiter damnum in jure sibi illatum, antea enim habebat scēmina libertatem nubendi, cui vellet, qua libertate privaretur, si optio esset stupratoris, quia forte ei non placet: Hoc tamen non obstante, a communi Dd. sententia non est recedendum, sibi enim imputet stuprata, quod hanc libertatem eligendi sua voluntate amiserit. Quid vero si non sint in pari conditione, sed inæquales, ratione dignitatis tam nativæ quam dativæ? sane contra omnem æquitatem dicit Card. de Lugo d. l. scēminam v. c. Nobilem obligari ad tales nuptias, quia sic non compensaretur, sed potius auferetur damnum, quod illi hac ratione abest. Verum enim vero cautius mercari discant scēminæ, Nobiles, ne in damna ejusmodi suapte culpa incidant (vid. *l. 2. C. de furt.*) Quæ autem de arbitrio stupratoris modo sunt dicta, tacitam habent conditionem, si Parentes filiam stupratori in matrimonium dare velint. Est enim ad arbitrium quoque Parentum adstringenda hæc dotatio.

Unde si præligat stuprator ducere sceminam. Parentes tamen ex justis causis eandem in matrimonium dare recusent, dotandi obligatio cessat vel minime. Mæv. part. 4. tit. 5 art. 1. n. 19. modo recusatio sit justa, si enim nulla esset justa recusandi causa, addotem non obligaretur, Mæv. d. 1. n. 20 Richt. p. 1. dec. 88. n. 25. vid. tamen eundem, vol. 2. cons. 355 47 n. 5 Carpz. p. 4 c. 27 d. 1 n. 8. Damhoud. Pr. Cr. c. 92 n. 7 Quid si ducere quidem velit, sed eam ducere quidem velit, sed eam ducere non possit, puta ob consanguinitatem? videtur multo magis dotanda, quoniam ob majorem delicti deformitatem, ægre sit inventura Maritum, si ignoravit. vid. infra. sed contrarium est verius. Quia qui per stuprum, puellam vitiavit, dotare cogitur. Hic vero stuprum aliud crimen conjunctum habet, nempe Incestum, cujus delicti tanta est sceditas, ut indigna matrimonio videatur ea, quæ sub spe matrimonii, in stuprum consentire non potuit. Carpz. qu. 68. n. 72. utique si sciverit esse consanguineam, de quo infra.

MEMBRUM III.

Subjectum Dotationis sistit.

SUMMARI A.

Dotem petit vitiata.	1	Quod	
Non Parentes.	2	Constitutio probat	
Sed habent hi actionem injuria-		Saxonica.	11
rum.	3	Brandenburgica.	12
Sed soluta tantum.	4	Lubecensis.	13
Quid si desponsata?	5	Secus O. P. Wurtemberg.	14
Ratio dubitandi.	6	Quid in Frisia	
Eriam Vidua.	7	Hollandia.	15
Varia opiniones de ea.	8	Si per vim stuprata sit vidua.	16
Vera opinio.	9	Alia Exempla.	17
Ratio,	10	An stuprata heredes?	18
		Re.	

Refellitur Lessius.	19	Quid si sint de presenti,	44
Vera opinio.	20	Nec ducere.	45
Etiā vilis persona dotanda est.	21	Nec dotare cogitur.	46
Ancilla.	22	Ratio dubitandi.	47
[netur.	23	Vera Ratio.	48
Inhonestam stuprans non dotare	24	Multo minus, quæ sub spe matrimo-	
Honestæ quæ dicatur.	25	nii sponsum admittit.	49
Talis præsumitur,	26	Quid si sponsum ignoravit.	50
Quid si super Virginitate juramen-	27	Ratio dubitandi.	51
tum deferatur.	28	Quid si sint de futuro?	52
Quid si deponat honestatem.	29	Quid si clandestina sint sponsalia?	53
Supj. Passivum est stuprator.	30	Si plures habeant rem cum eâ.	54
Cujuscunque conditionis.	31	Si post stuprum cum alia matrimo-	
Etiā Clericus.	32	nium contraxerit,	55
An Maritus.	33	Si unus rem cum pluribus.	56
Varia opiniones.	34	An contra hæredes detur hæc actio?	57
Rationes excutuntur.	35	Bertazzoli sententia.	58
Vera opinio.	36	An sit ex delicto hæc actio?	59
Quæ sciens Maritum admittit non	37	Vera opinio.	60
est dotanda.	38	Est ex Canone.	61
Ratio.	39	Daturque contra hæredes.	62
Secus quæ ignorans.	40	Ad exemplum conditionis furti-	
Etiā Jure Wurtemberg.	41	væ.	63
Quis ignorantiam probet.	42	Oppositio prima.	64
Si sponsus stupraverit aliam.	43	Alteræ.	65
Examinatur Mæv. opinio.		Tertiæ.	66
Eadem dist. repetenda.			
Ac inter sponsalia de presenti & de futuro.			

Subjectum hujus obligationis est Debitor & Creditor. Creditor qui dotem petit, Debitor, a quo dos petitur. Dotem autem petit foemina stuprata, quæ extra id, quod stuprum passa est, honeste vixit. Foeminae itaque stupratae sive vitatae actio competit, non ejus Parentibus, aut consanguineis, quantum vis sub cura fuerit Parentum. Quamvis enim Parentes eo ipso sint injuria, & maximo mœrore affecti, ob familiam

conspurcatam, & spem frustratam. Less. *de I. & I. lib. 2. c. 10 dub. 1 n. 2.* Molina *de I. & I. tr. 3 D. 104 n. 1.* suo tamen nomine ad dotandum actionem habent nullam, quia
 3 non Parentibus, sed filiabus hæc dos debetur Less. *lib. 2 c. 10 dub. 2. inf.* sed contra stupratorem ob injurias illatas actio
 iisdem non deneganda, Patri præprimis §. 1. 2. de injur. Ex
 4 parte vero foeminæ requiritur, ut sit soluta, etiam de jure divino. *Exod. 22, 16. Deut. 22, 28 c. 1. X. de adult.* In eam namque
 quæ conjugata est, non stuprum, sed adulterium committitur.
 l. 34 §. 1 ff. de adult. l. 6. §. 1 eod. ac proinde cessante
 causa, cessat etiam effectus. Quid si desponsata sit, annon ob
 id, quod sponso eandem repudiante, non sit nubendi condi-
 5 tionem inventura, agere possit, ut stuprator vel ducat vel do-
 6 ter; Quod ex eadem ratione negandum; Adulterium namque
 etiam in sponsam committitur, quia nec spem matrimonii vio-
 lare licet l. 13 § 3 ff. ad L. Jul. de adult. Anton. Matth.
de Crim. lib. 48 tit 3 c. n. 9. Theodoric. in *Coll.*
Crim. disp. 6 th. 2 lit H. Bocer. *de adult c. 1 n. 41.* Carpz.
lib. 6 tit. 6 Resp. 62 n. 7. nisi is, qui desponsatam vitiavit,
 eam pro soluta habuerit. Colerus. *decis. 176 n. 88.* de quo
 plura infra. Circa personam solutam nihil interest, virgine
 7 fuerit an vidua. De hac quidem non levis est inter Dd. pugna,
 an & illi dos debeatur a stupratore? Stante hac hypothese, quod
 dos istæ hæc solvatur pro defloratione, vid. Fürstlich. Württ.
 Lands-Ord. p. 263. §. da aber. ibi: vor die Verfallung und be-
 8 raubte Jungfrauschaft. Nihilque aliud sit, quam pretium
 virginitatis amissæ, uti vult Henr. Zæf. in *Comment. ad Tit.*
X de sponsal. num. 2. Stuprum quoque striete sumptum sit il-
 licita virginum defloratio. c. lex. 36. q. 1. certum est, viduæ
 acti.

actionem competere nullam. Facit textus *Exod. 22, 16. Deut. 22 v. 28* ubi virginis expresse fit mentio. Cum vero præsupposita Juris Civilis ratione in viduam non minus, ac virginem stuprum committatur *l. 101 de V. S. Add. §. 4 I. de publ. jud.* 9 *Molina de I. & I. tr. 3 disp. 104 n. 2.* Et satisfactio hæc respiciat damni resarcitionem in compensationem denegati matrimonii: *v. supra c. 3. membr. 1 n. 4.* proinde vidua ad dotem recte agit. Quamvis enim, si non fuisset vitata, nubendi conditionem non facile sit inventura, cum non sint tam favorabiles secundæ nuptiæ, quam fuerunt primæ. *tot. tit. X. de secunt. Nupt.* Nihil tamen hoc juvat stupratorem, qui si ducere eam vel dotari noluisse, ad concubitum eam alicere non debuisset. *Stryck. in addit. ad Brunn. Jus Eccles. lib. 2. c. 18. n. 28.* *Carpz. Jur. For. p. 4 c. 27 d. 4 n. 2.* Quo facit, 11 *Constitutio Electoralis Saxonica*, quæ viduæ expresse facit 12 mentionem. *p. 4. Const. 27. Brandenburgica, Art. 62.* teste *Dn. Stryck. d. l. Lubecensis, part. 4 tit. 5 art. 1.* 13 ubi *Mæv. n. 9.* Sane multorum locorum statuis vidua, ad 14 dotem exigendam, actionem habet nullam. vid. *O. P. W. p. 263. §.* So aber ic. ibi: So sie eine Jungfrau gewesen. 15 *Moribus Frisiæ idem observari, tradit Joh. a Sande lib. 2. tit. 1 def. 10.* Add. *Simon a Grænew. de LL. abrog. ad §. 4 I. de publ. jud. n. 18.* ibi: caterum si quis viduam sine 16 *vistupravit, moribus non tenetur.* Quid ergo si per vim stuprata sit vitua? Puto, omnino idem dicendum, quod de simplici stupro: Quia qui stupratam dotare compellitur, etiam vi stupratam dotare debet; cum & hæc stuprum, quod, uti dictum, est causa sine qua non hujus satisfactionis, sit passa. Porro, si stuprum illatum aggravantes habeat circumstantias, adhuc 17

tamen dotare cogitur, v. e. si sit commissum in foeminam, cu-
 jus pudicitiam quis custodire debeat. v. gr. Tutor pupillam:
l. un. C. si quis eam, cujus tutor. ubi Brunnem. Com-
 mentariensis foeminam suæ custodiæ commissam; aut inebria-
 tam, præprimis si stuprator causa inepriationis existit: vel cui
 reverentiam debet quis, stupraverit. Quia quo magis injusti-
 18 use est stuprum: eo majori compensatione dignum. Quid si
 stuprata, antequam dos sit a stupratore soluta, decesserit, an-
 ne jus exigendi dotem ad hæredes transmittet? Neg. Less. *de*
 19 *I. & I. lib. 2 c. 10 dub. 2 n. 18.* ibi: *nec hæredes puel-*
le potuerunt exigere, si ipsa ante tempus nubendi obierit,
& ante obitum pacta non fuerit; quia damnum non est se-
 20 *cutum.* Sed contrariam sententiam rectius alii defentunt.
 Quia ex delicto etiam venientes actiones, modo non ad me-
 ram tendant vindictam, & specialiter exceptæ reperiantur, ad
 hæredes actoris transeunt, tam poenales, quam rei persecu-
 toriæ. l. 1. §. 1. ff. de priv. del. nedum hæc nostra, nec ulla sub-
 est ratio solita, quæ hæredes ab hac satisfactioe excludere possit.
 Dn. Stryck. *in addit. ad B. Brun. Jus Eccles. lib. 2 c. 18*
n. 28 p. 723 Carpz. *q. 68 n. 34.* Berlich. *part. 5 concl.*
38 n. 26 Perez. *in C. tit. ad L. jul. de adult. n. 53.* Illud
 21 quoque nil refert, cujuscunque sit conditionis. Qui enim hu-
 milioris conditionis & paupere in viciavit, dotare cogitur, Farinac.
q. 147 n. 71. Berl. *p. 5 conclu. 38 num. 77.* Carpz. *q. 68*
num. 57. quia non solum puellæ divites & splendidæ, sed etiam
 humiliori loco natæ, & pauperculæ honestæ sunt, *arg. l. 7. C.*
de incest. nupt. Mæv. *ad Jus Lubec. p. 4 t. 5 art. 2 num. 5.*
 Et omnes foeminas sui sexus propriam virtutem, pudicitiam
 nem-

nempe, servare decet. Non minus itaque, imo magis injustus est, qui nunquam habet animum ducendi uxorem, cum qua rem habuit, quam qui injustum per stuprum illatum per subsequens matrimonium corrigere & compensare cupit. vid. Dn. Felden. *Element. Jurispr. part. 2 art. 4 p. 265.* Hinc qui ancillam stupravit, quæ alteri pro victu & amictu famulatur, dota.²² re tenetur, *Ægid. Boss. de coitu damnato num. 27* *Bajard. ad Jul. Clar. § stuprum. n. 27 §. sed quicquid.* Idem dicendum de eo, qui vitiavit sceminam, quæ famulatum in cauponis. (*Wirtbs Rodin*) aut pro studiosorum compendiis, præstat. *Mæv. p. 4 t. 5 art. 2 num. 8.* Præterea requiritur, ut sit persona honesta, quia meretricem dotare nemo te²³ netur. *Tessaur. decis. 3 n. 3* *Menoch. de A. 1 Q. lib. 2 cent. 3 cas. 288 num. 15.* *Carpz. q. 68 n. 56.* *Farinac. q. 147. n. 83.* Honestam describunt personam, quæ nempe est sub cura Parentum aut Tutorum. *Less. de I. & I. lib. 2 c. 10. dub. 1 num. 2.* Unde si non sit sub custodia Parentum aut Tutorum, non tantam esse hujus delicti deformitatem opi.²⁴ natur. Verum si sit sub custodia Propinquorum, aut aliarum honestarum personarum, *Mæv. ad Jus Lub. p. 4 t. 5 art. 1 n. 12.* aut in honesto famulatio; imo amplius si sola habitet, & propriis manibus victum sibi quærat, nendo, vel alio modo, adhuc tamen idem dicendum. Namque honesta dicitur, quæ extra stupri patientiam est honesta, hætenus bonæ vitæ & famæ, non impudica. Præsumitur autem honesta, donec contrarium a stupratore fuerit probatum. *Mæv. part. 3 dec. 73. infin.²⁵* *Jul. Clar. lib. 5 §. stuprum n. 4.* *Card. Tusch. tom. 7 concl. 709 n. 39.* *Menoch. de præsumpt. lib. 6 præsumpt. 89 n. 3* *Cravetta, lib. 1 cons. 166 n. 5.* *Mæv. ad Jus Lub. lib. 4 tit.*

§ art. I n. 12. Quid si is stuprum fateatur, & deferat super virginitate juramentum defloratæ, quæritur an jurare cogatur? Quamvis pro se habeat honestatis præsumptionem, si tñ. esset aliqua præsumptio in contrarium, & stuprator de calumnia jureret, quod tale juramentum (judiciale intelligo) calumniandi animo non detulerit, jurare tamen compellendam putarem. vid. Speidel. *Specul. Var. Obs. voc. Rindschwängerung*. Qui quidem loquitur de juramento purgationis, sed in eo lapsus est, quoniam hoc juramentum non deferit pars parti, sed judex. vid B. Lauterb. *Tr. Synopt. de jurament. § 3 n. 57*. Et satis est, tempore stupri extra id fuisse honestam. Quæ post stuprum meretriciam agit vitam, ducenda quidem non est, tamen si sub promissione matrimonii in stuprum consenserit, dotanda tamen. Bajard, *ad Jul. Clar. lib. 5 § stuprum n. 16* Berl. *concl. 38 n. 39*. Speidel. *Specul. Var. Obser. voc. Rindschwängerung*. & stuprator auctor malorum morum fuisse videtur. Mæv. *ad Jus Lubec. p. 4 t. 5 artic. 1 num. 14*. Diss. Farinac. *q. 147 num. 79*. Richter. *decis. 88 num. 21*. Subjectum passivum hujus dotationis est Stuprator, cujuscunque generis aut conditionis. Unde Comi.²⁸ti onus dotandi imposuisse JCtos Ingolstadienses, constat ex iis, quæ habet Nicol. Everh. Jun. *vol. 2 Consil. 8 Add.* Hartm. Pistor. *Observ. 161. fere in fin. v. c. si Nobilis eam*, quæ non est suæ conditionis, sed ancillam stupravit, dos præstanda. Carpz. *q. 68 n. 60*. Hartm. Pistor. *d. l.* Nec Clericus excipitur, quamvis enim is pa-

tiatur poenam depositionis, dotare tamen cogitur. Panormit. *ad c. 2 X. de adult.* Jul. Clar. *lib. 5 §. stuprum n. 3* Farinac. *q. 147 n. 107* Quid si Maritus sit, qui fœminam stupravit, an dotare eandem teneatur? Affirmat Berlich. *p. 5 concl. 38 num. 35.* Farin. *q. 147 num. 110.* sed contrarium defendunt Carpz. *Pr. Cr. q. 68 n. 70.* Dam-³²houd. *Pr. Crim. c. 92 n. 7.* Richter. *vol. 2. Conf. 355. n. 9.* Mæv. *p. 4 tit. 5 art. 1 n. 9.* moti præprimis hac ratione, quod sic arbitrium adimeretur Marito, vel ducendi vel dotandi, cum ducere eandem non possit. Verum enim vero si hæc ratio esset alicujus momenti, tunc similiter, nec qui per vim stuprum intulit, dotare cogeretur, cum & ei, ad ultimum supplicium ob tam enorme facinus condemnato, arbitrium ducendi vel dotandi adimatur, cujus tamen contrarium supra ostensum fuit. Deinde, qui puellam vitiavit, & cum alia postea matrimonium contraxit, arbitrium an ducere, an dotare velit, habet nullum, quem tamen a dotationis onere immunem esse nemo facile dixerit vid. ipse Carpz. *p. 4 c. 27 def. 3.* Mæv. *ad Jus Lub. p. 4 rit. 5 art. 1 n. 10.* Berl. *concl. 38 n. 34.* Alii distinguunt; an sciverit stuprata esse uxorem, an vero hocigno-²⁴raverit, ut priori casu dotem petere nequeat, sed posteriori. Speidel. *Spec. Var. Obs. voc. Kindschwängerung.* Chri-³⁵stoph. Philipp. Richter. *part. 1 d. 88. num. 12. 13. 14.* Quæ distinctio non caret ratione. Namquæ sciens prudensque³⁶ puella, marito usuram corporis sui facit, ei sane jure meritoque dotis exactio denegatur, non solum ex eo, quod non stuprum, sed adulterium de Jure Canon, moribus comprobato, sit com-
mis.

missum. Carpz. q. 53. n. 48. Leges autem dotationem exigentes, de stupro loquantur, non de adulterio, sed & id eo, quia vel scit, vel scire potest, ei, ceu adulteræ, damnum nullatenus resarciri posse, cum adulterii damnatam, etsi vel maxime sit dotata, sine lenocinii nota, nemo in matrimonium facile duxerit. *arg. l. 29. §. 1. ff. ad L. Jul. de adult.* qua fronte igitur dotem exiget, quæ alterius thorum tam turpiter violavit, uxoremque ac liberos sæpe ingenti mœrore ac tristitia affecit. Et de hoc quoque casu intelligenda haud dubie *Ordinat. Provincial. Wirtembergica*, quæ disertis verbis loquitur de stupratore soluto. §. W. Lands-Ordn. p. 263 §. So aber 2c. 37 ibi: ein ledige Manns-Person. Aliud dicendum de ea, quæ per ignorantiam Maritum admisit, credens damnum, quod patitur, sibi vel ducendo, vel dotando resarciri posse. Hæc enim nec adultera proprie dice potest, cum sine dolo adulterium non committatur, atque a dolo iusta ignorantia excuset, l. 12. l. pen. ff. ad L. Jul. de adult. c. 6 32. q. 5. l. 4. C. de incest. nupt. add. l. 15. § 15. ff. de injur. Carpz. Pr. Crim. q. 61. num. 42. Boccr. de adult. cap. 1. num. 59. Quæ itaque ignorans conjugatum admittit, spe matrimonii, vel dotis consequendæ hoc fecisse præsumitur, & quantum ad ipsam attinet non aliam, quam stupri pœnam incurrit; ac proinde dotanda; Etiam jure Wirtembergico. Non obstante d. §. ibi: eine ledige 2c. Nam statuta interpretationem recipiunt passivam ex jure communi, pervulgat. Cum vero & hic stuprum tantum ex parte stupratæ sit commissum, non poterit sese a dotatione liberare maritus adulter. Sed non aliter, quam si ignorantiam ipsa probaverit, saltem conjecturis & præsumptionibus, 39 aut his deficientibus, juramento, vid. Carpz. Pr. Cr. q. 61 num.

num. 50. Bocer. *de adult. c. 1. n. 60.* hætenus a nobis
dissentiens, quod ignorantiam præsumi statuat. d. c. 1. n. 59.
quod nobis a juris veritate alienum videtur, arg. l. 1. C.
ad L. Corn. de Sicar. l. 5. C. de injur. facit l. 19. de
R. I. Quæ de Marito supra sunt dicta, scilicet ab eo dotem exigere⁴⁰
non posse, obtinere similiter in sponso, trahit Mæv. p. 4. tit.
5. art. 1. num. 9. inf. Verum eadem distinctio repetenda,⁴¹
inter puellam scientem & ignorantem. Deinceps, si sponsum⁴²
esse sciverit, multum interest, inter sponsalia de præsentī, & de
futuro. De præsentī qui sponsalia contraxit, si oblitus fidei,⁴³
quam sponsæ dedit, aliam ad stuprum sollicitaverit, electio-⁴⁴
nem & arbitrium, ducerene an dotare velit, habet nullum,
quia nec si maxime velit ducere vitiatam potest, tametsi
promiserit ei conjugium, illaque sub tali conditione in stu-
prum consenserit. Promisit enim id, quod amplius in sua⁴⁵
potestate non habuit, frangere nempe fidem sponsalitiā,
priori sponsæ semel datam. Ac proinde cum concurrant hic
plura sponsalia de præsentī, juxta regulam priora erunt præte-
renda, c. 22. X. *de sponsal.* Carpzov. *Jurispr. Cons. lib.*
2. tit. 4. def. 63. ut ut posterioribus copula carnalis accesserit
Carpz. d. l. def. 65. per tot. sed an totare teneatur, cui sub
promissione matrimonii intulit stuprum, puellam aut viduam,⁴⁶
ardua est quæstio? sane, qui dotandam putant, non leve inde as-
sertionis suæ ponunt stabilimentum, in quod sic melioris conditio-⁴⁷
nis videatur sponsus, qui oblitus fidei aliam compressit, quam
simplex, & quod magis est solutus stuprator, cui onus dotandi
jura imponunt sine ulla hæsitatione. Verum enim vero cum &
hæc conjunctio stuprum proprie non sit, sed adulterii, imo biga-⁴⁸
miæ speciem habeat, vid. late Carpz. *Jurispr. Consist. lib. 2*

tit. 4. def. 63. ea propter puella sciens conditionem stupratoris, tametsi sub spe matrimonii copiam sui faciat, nullam ad dotem
⁴⁹ habet actionem. Multoque minus, si non sub spe matrimonii petentem coitum admiserit; vel enim scivit, aut certe facile scire potuit, jura ei non favere, dum turpis lucri gratia maximum, quod habuit, ornamentum, pudicitiam nempe, concedidit ei, quem
⁵⁰ Maritum sperare nec poterat, nec debebat. Alia ratio videtur esse ejus, quæ dum conditionem sponsi ignoravit, vel cum, sine promissione matrimonii, corporis usum concessit. Posteaquam enim, quicquid vitiositatis habet hic actus, si non per omnia stuprum dici meretur, stupro tamen sit similimus; ut tam scelestæ fidei sponsus, tali ad minimum sub spe matrimonii deceptæ, dotem præstet, justitiæ & æquitati videtur sane convenientissimum. Nec juvabit eundem; arbitrium alterutrum
⁵¹ eligendi, sibi hac ratione ademptum, eo, quod se solutum simulans, sicque adeo puellam ad stuprum inducens, sit in manifesto dolo, ut non immerito perfidiæ suæ poenas luere debeat.
⁵² Quando ante de futuro sponsalia sunt contracta, tunc vel sub promissione matrimonii impetrata est a puella alia corporis usura, vel non. Si prius, sintque sponsalia de præsentibus, posteriori fides servanda; Si enim posteriora hæc præteruntur, licet copula nulla accesserit, per tradita *Carpz. Ip. Cons. lib. 2. def. 18 num. 2. & def. 70 per tot.* erunt multo magis hæc præferenda, accedente copula, quo posito frustra de dotatione quæritur. Si nulla de matrimonio promissio facta, nihil sane erit, quod stupratorem a dote liberabit. Posito enim, quod pendente conditione poenitere non liceat, sed eventus conditionis veniat expectandus: quodque conditio existere possit, & existens operetur effectum retrotractionis sicque adeo sponsalia de futuro contracta pro puris habeantur *arg. l. 11 §. 1. ff. qui pot. in pign. Carpz. Jurispr. Consist. lib. 2.*
 tit.

tit. 4. def. 70. num. 3. *Cypræus de sponsal. cap. 8. §. 3.* Attamen in copulam consentiens stuprata, nihilominus spe matrimonii hoc fecisse videtur, nec potest ejus delictum aliam, quam stupri rationem habere, jam vero stupratam esse dotandam, ex dictis constat. Haftenus de sponsalibus publicis. Si quis vero, prius sponsalia clandestina contraxerit, postea vero cum alia publica sponsalia, si ad sponsam priorem revertatur, eandemque carnaliter cognoscat, tunc illud quidem pro certo tenemus, quod propter subsequentem copulam, sponsalia clandestina publicis non præterantur, nec sponsus illa illicito suo concubitu solvere queat; Dn. Stryk. *in not. ad Brunnem. Jus Eccles. lib. 2 c. 16. §. 10 p. 599.* non obstantibus iis, quæ habet Carpzov. *Jurispr. Cons. lib. 2 tit. 4. def. 69.* Ac proinde sponsus ad posteriorem redire cogitur; sed an prior sit dotanda, quæritur? superior distinctio inter scientem & ignorantem sponsam repetenda. Si scivit, cum alia desponsatum publice, usum tamen corporis concessit, sibi imputet, quod dum scivit, maritum ei habere non licere, in copulam consensit, Quid si credidit, se per consensum in copulam eum maritum habiturum: Sane stulta hæc opinio puellæ; sicut non potest jus, quod posterior sponsa ex publicis sponsalibus habet, eidem invertere) ita dum hoc ipsum per actum in se illicitum ac vitiosum intendit, non sine malitia hoc facere videtur; Malitiis autem non indulgendum, in vulgus notum est. Quid si plures sint, qui rem habuerunt cum stuprata? Tunc is eam ducere vel dotare cogitur, qui primus stuprum intulit. Berlich. *p. 5 concl. 38 n. 40.* Deniq; ratione stuprateris nihil interest, si in hoc statu manserit, si postea cum alia matrimonium contraxerit, adhuc enim dotare cogitur. Berlich. *concl. 38. n. 34. Carpz. p. 4 c. 27. def. 3. num. 2. Mæv. parc. 4. tit. 5. art. 1. num.*

10. Richt. *decis. 88. num. 12.* Pariter nihil interest, five
 56 unam, five plures stupraverit. Quamvis enim & is arbitrium
 eligendi non habeat, & dum scivit, se non omnes ducere, ac in-
 justum ipsis illatum per matrimonium corrigere posse, gravio-
 mereatur animadversionem, Berl. *concl. 38. num. 100.* Fel-
 den. *in Element. Jurispr. part. 2. membr. 19. part. 1.*
art 1. p. 261. a dotatione tamen immunis non est, Berlich. d. l.
 ubi Scabios Lipsienses ita pronunciasse refert: Und mag auff
 den Fall/ da er sie nicht ehlichen / sondern allein bestatten wür-
 de. Haftenus de stupratore. Quid si is, antequam contra se
 57 institueretur actio, decesserit, an contra hæredes ejus stuprata
 ad satisfactionem & dotationem agere possit? quæstio est a pau-
 cis discussa. Hæredes sane stupratoris non teneri ad dotem præ-
 58 standam, scribit Bertazzol. *Consult. Decis. lib. 2. Cons. 452.*
num. 22. addit rationem, quoniam sit ex delicto, quæ ratio si ve-
 ra esset, nulla de regula esset dubitatio. Pro certissimo enim po-
 59 nimus & agnoscimus fundamento, quod ex delicto, maxime pri-
 vato, venientes actiones ad hæredes non transeant, ante litem
 contestatam, §. 1. *I. de perp. & temp. act. l. 1. §. 2. ff. de*
priv. del. l. 4. §. fin. l. 6. l. 7. ff. de alien. jud. mut. caus.
 Ratio est, in *d. l. 1. §. 2.* quia noxa caput sequitur, &
 in delictum alterius nemo succedit. l. 22. *C. de poen.* Verum enim
 60 vero suppositum hoc fallum, imo falsissimum putamus, nempe
 quod Causa efficiens hujus actionis Proxima sit delictum, proin-
 de de hujus sententiæ veritate multum dubitare licet. Sane acti-
 onem, per quam stuprata satisfactionem ob detrimenta nuptia-
 61 rum petit, non esse ex delicto proprie & immediate, sed potius
 ex lege, five Canone c. 1 X. de adult. moribus ubivis fere loco-
 rum recepto, tam certum est apud nos, quam certum est, ter tria
 62 esse novem. Quo posito nihil hæredes stupratoris a dotis præstati-
 one

one liberabit; idq; ad exemplum conditionis furtivæ, quæ etsi ex furtiva causa nascatur; juxta tamen sententiam Bachov. *in not. ad Wesemb. tit. de cond. furt. n. 7 & tr. de Act. disp. 4th. 25* ⁶³ Henr. Hahn. *ad Wesemb. d. l. & aliorum*, non sit ex delicto, nec inde nascatur, ac proinde contra hæredes detur furis, & quidem in solidum, etiamsi nihil ad eos pervenerit; etiam hæc nostra, quæ est ex Canone, vel moribus aut statuto Condictio, dabitur contra hæredes. Sed sunt non levia, quæ pro contraria sententia afferri possunt, quamvis a nemine, quantum nos scimus, mota ⁶⁴ dubia. Primo enim constat, quod etiam ex conventionem venientes actiones, quas in hæredes dari extra dubitationis aleam positum est, l. 12. l. 49 de O. & A. non dentur contra hæredes, quoties objectum, quod petitur, tale sit, quod a debitoris hæredibus præstari non possit, vid. B. Dn. Lauterb. *disp. de Transit. act. th. 24.* Jam vero illa, quam prætendit stuprata, satisfactio ita videtur comparata, ut id, quod petitur, ab hæredibus stupratoris præstari non possit, matrimonium scilicet, quod prætendit, quoque obtento stuprator dotis præstationem evitat. Et quanquam regeri possit, non præcise matrimonium prætendi, sed alterutrum, cujus nempe arbitrium & electionem habet stuprator, nempe ut aut ducat, aut dotet, cumque prius præstari non possit, succedere in ejus locum dotationem; res tamen nondum videtur plana, quoniam si præcise ad dotis præstationem compellerentur hæredes, jam deterioris essent conditionis hæredes, quam fuit defunctus, cui illud arbitrium sive electio competeat. Ex persona autem hæredum qualitatem obligationis mutari, jura non permittant, l. 2. §. 2. ff. de V. O. Secundo posito esse ex Lege ⁶⁵ hanc obligationem, tendere tamen ad factum adimplendum, & quidem tale, quod a nullo alio æque commode expediri, vel sperari possit; quæ autem ita sint comparatæ actiones, tametsi ex

conventionem venientes, contra hæredes non dentur. vid. B. Dn. 66 Lauterbach *d. Diss. de transit. act. th. 24.* Tertio satisfactionem, quæ a stupratore prætenditur, pœnam dicunt Dd. communiter. Berlich. *concl. 38. n. 36. ibi: quia hæc pœna.* Molina *de I. & I. tr. 3. d. 104. n. 9.* Ita enim sentire videtur. Brunn. *Jur. Eccles. lib. 2 c. 18 num. 26 p. 700 ibi: Regula enim ista, quod qui non habet in ære, luat in corpore, non locum habet, quando pœna parti debetur; & pœna loco solvi istam, tradit Additionator Dn. Stryck vers. 28. p. 723 add. Mev. part. 4 Tit. 5 art. 1 num. 1 ne duplici quasi pœna afficiatur.* Pœnam expresse vocant. Bertazzol. *Consult. Decis. lib. 2 Cons. 452 n. 22.* Panormit. *ad c. 2. X. de adult. § 2. in fin.* & alii passim. Quæ autem sunt pœnales actiones, ad hæredes non transire, Imper. Justinianus perspicuis verbis docet, in §. 9. l. ad L. Aquil. spetiosa sane hæc sunt, quæ in contrarium adferri possunt argumenta, & si quæ sunt alia. Sed nihil nos movent, ut deseramus castra, quin his omnibus parati simus satisfacere in conflictu, si sese obtulerit occasio.

MEMBRUM IV.

De Objecto Dotationis.

SUMMARIA.

Dotis quantitas.	1	Si Pater nihil dare possit	11
An ad facultates stupratoris?	2	Aliquando augetur dos.	12
Cannistarum opinio.	3	Quomodo viduæ dos danda.	13
Non sufficere dotem, quam Pater dedisset.	4	Ratio	5
An possit excedere dimidiam partem bonorum stupratoris?	6	Si pater noluerit dare in matrimonium	15
Dotis quantitas non est definita in Legibus.	7	Si abunde dotem habeat.	14
Adeoq; arbitrio Judicis committenda	8	Aut nubendi conditione invenerit	16
Qui respiciat ad facultates Patris	9	Circa dotis determinationem plura advertenda.	17
Et conditionem stupratæ.	10	Præprimis in Academiis.	18
		Quid in hac Academia?	19
		Quid in terris Saxonis?	20
			Hic

Hic duplex occurrit inspectio. Alterum quidem respicit dotis quantitatem, alterum ejusdem qualitatem. Circa quantitatem non una est omnium sententia. Quidam dicunt ad utriusque facultates respiciendum. Anton Faber *in Cod. lib. 9. t. 7. d. 5. n. 6.* aliqui ad facultates stupratoris, nec sufficere tantam quantitatem, quantam Pater dedisset, quia non inveniret aliquando virum, si dotaretur secundum facultates Paternas. Claud. Bertazzol, *ad Barthol. Bertazzol. Consult. decis. lib. 2. Cons. 452. in fin.* laudans *Osasc. decis. 107. n. 11.* Canonistæ de quantitate dotis ita loquuntur, quod talis sit præstanda, quanti pluris eget, ad alteri pro sua conditione nubendum. Non itaque sufficere, integram dotem a Patre solutam, si incorrupta mansisset, sed supra illam quantitatem, quam alias a Patre vel aliunde accepisset, quantum nempe sufficiat, ut alteri æque bene nubere possit. Card. de Lugo, *de Inst. & Jur. Disp. 12. sect. 1. n. 17.* Lessius *de I. & I. lib. 2. c. 10. dub. 2. n. 10. 11.* Molina *de I. & I. tr. 3. d. 104. n. 9.* Gregor. Sayrus *in Theolog. Moral. lib. 11. cap. 2. num. 33.* ibi: *Quando autem virgo aliquam dotem habuit, cum qua honeste matrimonium inire posset, si non vitata fuisset, puta, mille aureos: post hujusmodi autem stuprum non invenit virum sibi æqualem, nisi cum dupla dote, tenebitur stuprator in hoc casu illi dare mille aureos, ut sic habeat cum suis duo millia, ut honeste matrimonium contrahere possit.* Et videntur sic sentire etiam alii, Ziegler. *Instit. Jur. Can. lib. 4. tit. 8. §. 3. vers. juxta modum dotis.* Hartm. Pistor. *obs. 161. n. 2.* respiciendum dicit, ad statum & conditionem stupratae: *Daß er sic entweder zu che-*
li

lichen/oder aber ihrem Stand und jegiger Gelegenheit/nach zu-
 5 bestatten schuldig. Ad præsentem itaque statum respiciendum
 dicunt, quia nemo facile vitiatam sine magna dote sibi matrimo-
 nio junget. Hanc sententiam sequitur etiam B. Brunnemann.
Jur. Eccl. lib. 2. c. 18. n. 28. ibi: Stuprator autem non
tantum dotem illam debet, quam Pater dedisset, sed tan-
tam, quanta opus habet deflorata, si maritum sibi conve-
nientem invenire velit. add. laudati ab eo Gutierrez.
 6 Wames. Menoch. Farinac. Dicunt vero, quod determinatio do-
 tis non ita sit facienda, ut ea dimidiam partem bonorum stupra-
 toris excedat. Berl. *concl. 38. n. 25* sed contrarium Mev. *ad*
Jus Lub. lib. 4 tit. 5 art. 1n. 23 quia ad id non est respiciendum,
 quo stuprator cariturus est, cum & stuprata careat iis, quæ o-
 mne pretium superant, nec resarciri facile possunt. In legibus
 7 tamen, cum nihil de dote cautum, Mev, d. l. Et Dd. non uni-
 formiter de ea statuant, sane multum hic Judicis arbitrio relin-
 8 quendum. Mev. d. l. Richt. *part. 1. d. 88. n. 7.* Qui re-
 9 spicere debet ad eam quantitatem, quantam Pater dedisset, un-
 de communis est Dd. opinio, quod juxta conditionem Patris stu-
 pratae dos æstimanda, quam ille dedisset, vel dare consuevisset.
 Wes. *ad π. tit. de adult. n. 20.* Moller. *ad Constit. Elect.*
p. 4. c. 27. Richter. *decis. 88. n. 9.* Carpzov. *Pr. Cr. part.*
2. q. 68. n. 13. Berlich. *part. 5. concl. 38. num. 20.* Hang-
 que sententiam receptiorem dicit Stryck. *ad Brunn.*
Jus Eccles. lib. 2. c. 18. n. 28. p. 722. Lugo de I. & I.
disp. 12. sect. 1. n. 18. Et simul ad conditionem stupratae,
 10 ejusque nativitatem, ihrem Stand und Herkommen gemäß/
 Hartm. Pistor. *d. observ. 161. n. 2.* Richt. *part. 2. decis.*
 11 88. n. 8. Si Pater ob inopiam nihil dare potuisset, quantitas ex
 bo-

bonis stupratoris ita determinanda, juxta quam maritum invenire possit. *Mev. ad Jus Lubec. p. 4 tit. 5 art. 1. n. 22* *Berl. concl. 38. n. 23.* Farinac. *q. 147. n. 128* quia autem ¹² sæpius contingit, ut quam virginem Pater ob formam & honestatem paucis dotare posset, sed vero deflorata, quo pro cum inveniat, majori indigeat dote: majori enim dote post pudicitiam amissam opus habet, quam ante. *Panorm. ad c. 1. X. de adult.* quare ex hac conditione, quam stuprator intulit, dotatio dimetienda, & amplior, quam Pater dedisset, dos constituenda. *Mev. p. 4 tit. 5 art. 1 n. 24.* *Carpzov. Pr. Cr. p. 2. q. 68. n. 16.* Viduæ quando dos est præstanda, determinatio ¹³ facienda juxta eam quantitatem, quam ante accepit. *Mev. d. l. n. 25.* Illud caret apud nos dubitatione, quod si Pater stupratam in matrimonium dare noluerit, tunc juxta *c. 1. X. de adult.* talis dos sit danda, qualem accipere solent mulieres ¹⁴ conditionis illius; Verum cum hoc in casu non stet in arbitrio stupratoris, illam ducere, sed penes Patrem, quo sane casu dicunt, non tantam dotem esse dandam, quantam alias, arg. eorum quæ tradit *Molina de I. & I. tr. 3. disp. 104 n. 9.* Quid dicendum, si puella vel a Patre, vel aliunde competentem ¹⁵ dotem acceperit, an nihilominus dotare teneatur? Affirmant. *Gomez. ad l. Tauri. 80. cum seqq. n. 11.* *Berlich. p. 5. concl. 38 n. 36.* Nam hæc satisfactio stupratori imponitur, non solum in compensationem denegati matrimonii, uti supra, sed etiam in pudicitie amissæ velamen; Certe utcumque stuprata amatorculum invenerit, macula tamen durat cum id, quod factum est, infectum fieri nequeat, ut adeo in solamen pudicitie amissæ, recte nihilominus hanc satisfactionem exigere queat, vid. *Berlich. d. l.* Quid si sine dote nubendi ¹⁶ conditionem invenerit? Non esse dotandam putant *Less. de I.*
F & l.

Et I. lib. 2 c. 10 dub. 2. n. 15. Lugo de I. Et I. D. 12. sect. 1. n. 16. Molina tr. 3. de 104. n. 17. Menoch. de A. I. Q. lib. 2. cent. 3. cas. 288. n. 22. Et ita videtur sentire, Gregor Sayr. in Cas. Consc. lib. 11. cap. 2. num. 26. dum ita scribit: *Sin autem æque bene nubat, ac si violata non esset, tunc quidem nec ex hoc capite aliquid largiri teneatur, cum jam ipsa nullum damnum passa sit.* Sed contrarium verius est, quia ex eo momento, quo stuprata est, nascitur hæc obligatio, & constituitur ea in periculo non inveniendi proci, unde quod maritum æque bonum invenerit, id per accidens est, Et industriae aut fortune puellæ tribuendum, quæ tamen magno subinde periculo exposita, ne ob id aure Et aspere tractetur, sicque adeo mariti odium Et alienationem incurrat. Sayr. d. l. num. 30. Et seq. Quod autem per accidens fit, & non nisi raro, non potest mutare naturam obligationis. Farinac. q. 147. n. 127. Berl. d. l. Gomez. in L. Tauri 80. num. 11. Tandem circa quantitatem dotis, præter superius tradita, advertere debet Judex qualitates facti, an puella sponte consenserit, an vero multis ac importunis precibus & fallaciis ad stuprum fuerit seducta: deinde, ne dum amplam dotem constituit, criminis frequentiam causet, præprimis in Academiis, quæ cum seminaria virtutum esse deberent, sunt non raro omnium vitiorum sentina, sceminarum impurissimarum latibula, quæ obviis quibuscunque juvenibus turpiter sese prostituunt, atque ampla dote constituta, omnibus modis student, ut juvenes alliciant, quorum certe malitiæ indulgendum non est, arg. l. 2. § 3. l. 30. ff. ad SCt. Velle

Velle jan. qua de causa, Amplissimus hujus Academiae Senatus, lite de stupro ejusque satisfactione inter Studiosum & vilioris conditionis foeminam orta, sedulo curavit, ne ampliorem dotem constituendo, exemplum, quod vilissima scorta sequantur, praebat, eamque quantitatem vix ultra 20. aut 30. florenos esse voluit. Quod & alibi fieri, constat ex his quae tradit, Richt. decis. 88. num. 10. ibi: Notandum vero in Dicasterio nostro interdum 10. interdum 20. 25. 30. florenos stupratae esse assignatos. In terris Saxonis filiae rusticae 30. in oppidis filiabus opificum 40. aut 50. adjudicatos, refert Carpz. p. 2. q. 68. n. 17. & 18. 50. thaleros Francofurtenses, apud Dn. Stryk. in not. ad Brunn. Jus Eccles. lib. 2. c. 18. num. 26. p. 719. Econtrario Nobili paris conditionis puellam stupranti, pro dote 800. pro alimentis totidem florenos fuisse adjudicatos, tradit Carpz. Jurispr. Cons. lib. 2. def. 233. in fin. prejud.

MEMBRUM V.

De Forma hujus Dotationis.

SUMMARIA.

Quid sit dotatio hæc?	1. Etiam illa quæ clam meretricatur.	6.
Non est pretium fornicationis.	2.	
Differentia inter stuprum & fornicationem.	3. Plus nocent meretrices clam quæstum quærentes.	7.
Quid sit Meretrix?	4. Ratio.	8.
Rejicitur opinio Glossæ.	5. Non est Morgengaba hæc dotatio.	8.

Succedit *Forma sive Differentia Specifica*, qua distinguitur hæc nostra satisfactionis species, quæ fit per dotationem,

nem, ab aliis. Certe pretium fornicationis, quod exigunt vilissima scorta ob corporis usuram, in stricta & propria significatione non est, sed ab eo tantum differt, quantum stuprum a fornicatione; Scilicet stuprum, uti supra dictum, cum scemina extra hanc causam honesta committitur: Fornicatio cum meretrice, quæ a merendo dicta, quod sua intemperantia & impudicitia stipendia faciat. Quanquam vero quæ sit meretrix non omnes conveniant. *Mev. ad Ius Lub. lib. 4. tit. 5. art. 5. n. 11.* non tamen curanda, sed potius explodenda, manibus & pedibus terenda, illa non minus absurda & ridicula, quam honestis auribus indigna definitio Glossæ, quam refert *Mev. d. 1.* quæ videlicet 23. hominum millia admittit. Sed Meretricem in proprio & genuino sensu dicimus illam, quæ non ex amore uni adhæret, sed passim venientes admittit, idque vel quæstus vel libidinis gratia; idque iterum vel palam nomen suum profitendo, quemadmodum in tota fere Italia lupanaria aperte prostare, & publicis vectigalibus elocari, constat ex iis, quæ tradit *Mev. ad Ius Lub. lib. 4. tit. 5. art. 5. gemeine offenbare Huren etc.* vel clam meretricio morte vivendo, *unzüchtige obnerbare Weibs-Personen etc.* de quibus *Mev. d. 1. add. Jürstl. Württ. Lands-Ordn. p. 262 §. und anfänglich etc. Carpz. q. 70. n. 33.* Quod pestiferum genus hominum plus nocere in Republica, experientia, prohi dolor! docet. Etenim illæ, inito ut plurimum ob usuram corporis de mercede quantæcunque quantitatis pacto, venientes admittunt: Hæ vero a luxuriosis adolescentibus non raro ingentem pecuniarum summam, quam cordatus ac conscientiosus Judex sceminæ extra hanc causam honeste viventi, in levamen pudicitiae & compensationem matrimonii denegati, vix ac ne vix quidem adjudicaret, extorquere solent, ne scelus palam fiat. A donatione, quæ Morgengaba, & alias uti supra

pra dictum pretium virginitatis dicitur, nec non a satisfactione quæ fit ob sumptus puerperii & alia damna, quatenus hæc nostra satisfactio differat, partim ex superioribus patet, & sequentia ostendent fusius.

MEMBRUM VI.

Remedia & Processum Dotationis proponit,

SUMMARIA.

Stupratae datur actio personalis.	1.	Modo stupratae favor id suadeat.	16.
Ex Canone.	2.	Ipsaque id velit.	17.
Quando detur?	3.	Secus si stuprator.	18.
Accipere tenetur dotem, nec ejus loco matrimonium petit, ratio.	4.	Diversitatis ratio.	19.
Si dotare nolit.	5.	Quomodo puniendus?	20.
Si non possit.	6.	An ex officio dotem constituat Judex?	21.
An contra Parentes agi possit? N.	7.	Coram quo Judice?	22.
An tunc ducere teneatur?	8.	Causa matrimonii ad Consistorium pertinet.	23.
Quid si dispar sit conditio?	9.	Quando de dote agitur, etiam in terris Saxonis.	24.
Si Rusticus Nobilem stupravit.	10.	Quod in hoc Ducatu non observatur.	25.
Dotis præstatio non relevat a poena.	11.	Hic processus est summarius.	26.
Dissent. sententia refellitur.	12.	Dotis Constitutæ Effectus.	27.
Stuprator quoque violentus poenam sustinet.	13.	Pater in ea nihil juris habet.	28.
An a supplicio eundem liberare possit stuprata?	14.	An Avus dotare teneatur?	29.
Bene in Throno Gratiae.	15.	An Hypothecam habeat tacitam?	30.

S TUPRATAE ad dotationem non aliam, quam personalem actionem competere, supra ostendimus. Hacque contra stupratorem agit, ad præstandum id, quod juxta naturam obligationis præstare tenetur, dotem nempe. Hæc obligatio quæ non est
 F 3 ex

ex Lege Civili, per superius tradita, sed ex Canone, *c. 1. X. de adult.* (conditionem ex Canone autem vocat, Dn. Müller. *disp. de Jure pregnant. c. 8. th. 18.*) datur statim, quam-
³ primum stuprum est admissum, nec tempus, quo invenit stu-
 prata maritum, expectandum. arg. *l. un. §. 1. vers. si ve ma-
 ritum accipere nolentes C. de rapt. virg. Carpz. q. 68. n. 32.* Dissent. Trentacinq. *lib. 3. Var. Resol. tit. de matrim. n. 2. §. Dos ista.* Et quamvis alias promissio dotis hanc ta-
⁴ citam habeat conditionem, si nuptiae sequantur. *l. 21. ff. de jur. dot.* hæc tamen statim debetur, quam accipere tenetur stuprata, nec loco ejus matrimonium recte petit. Less. *de I. & I. lib. 2. c. 10. d. 2. n. 13.* Card. de Lugo *de I. & I. disp. 12. sect. 1. n. 14.* Dotem si præstare nolit, stuprata in ejus bo-
⁶ na immittitur. Carpz. *Jurispr. Cons. lib. 2. def. 230. n. 6.* Brunn. *Jur. Eccles. lib. 2. c. 18. §. 28. inf.* Si ob inopiam
⁷ dare nequeat, Pater autem ejusdem amplissimo patrimonio sit instructus, an a Parentibus dos ejus petenda? Quod recte nega-
 tur, arg. *l. un. C. ne filius pro Patre.* Stryk. *in not ad Brunn. Jus Eccles. lib. 2. c. 18. §. 28. vers. in hujus bo-
 na immittenda. inf.* Sed an tunc stuprator eandem ducere
⁸ teneatur? Ita volunt, si par sit conditio, nam eo ipso, dum ma-
 trimonium, quod eligere poterat, de facto recusat, & æqui-
 valentem satisfactionem præstare non potest, ad illam ipsam sese
 obligasse censetur, quam facere potest, matrimonium sc. Quan-
⁹ do autem excessus est nimius inter matrimonium tale, ac id;
 quod

quod satisfactionis nomine debetur, quæritur, an nihilominus ducere teneatur? Negant Moralistæ, vid. Cardin. de Lugo *de I. & I. disp. 12. sect. 1. inf.* & hætenus eum obligatum dicunt, ut si longe majus sit detrimentum, quod ex matrimonio metuit, quam sit illud, quod foemina patitur, curare teneatur data opportunitate, viis ac modis omnibus, illud damnum refarcire. Lugo d. l. Quid ergo si Rusticus vel alius quispiam, vilis conditionis, foeminam nobilem aut ex illustri loco natam stupraverit, & dotare non possit? Majori poena eum afficiendum, putant Berlich, *concl. 38. n. 104.* Thesaur. *decis. 3. n. 3.* Carpz. *q. 69. n. 44.* Brunn. *ad. l. un. C. de Mulier. quæ se propriis servis, in fin.* tuncque obtinere dispositionem Juris Civilis, quoad poenam. Gomez. *in l. Tauri 80. cum seqq. n. 9.* Farin. *q. 147. n. 109.* Berl. *concl. 38. num. 105.* Hæc vero dotis præstatio stupratorem non liberat a poena. Alterum quippe utilitas privatorum, alterum vigor disciplinæ publicæ postulat. *l. 9. §. 5. ff. de publ. & vectig. Const. Elect. Sax. p. 4. c. 27.* ibi: und darneben etc. *Bavarica part. 5. tit. 9. art. 18. Rubr. von Jungfrau-schwächen. Württembergica. p. 263. §. So aber etc.* ibi: darzu dem Weib ic. Carpzov. *Jurispr. Cons. lib. 2. def. 231. Mev. p. 4. tit. 5. art. 1. n. 1.* Sunt quidem, qui putant, quod per poenam hanc (ita enim loquuntur) correctæ sit poena Juris Civilis, Farinac. *Oper. Crim. q. 147. n. 112.* & quod pecuniario damno deflorator luere teneatur deflorationem. C. J. A. *ad L. Jul. de adult. num. 25.* sed contraria sententia verior. Oldekop. *contra Carpz. de-*

decad. 2. q. 3. arg. eorum, quæ supra dicta sunt. Ex quo est, quod stuprator violentus, utcunque satisfecerit stupratæ, pœ-
 14 nam nihilominus promeritam sustinere teneatur. An autem vi stuprata offerendo se in conjugem, possit eundem a supplicio liberare, quæritur? Nullibi sane inter causas ordinariam pœnam in foro Justitiæ remittendi, hoc refertur; idcirco stuprata in throno clementiæ impetrare necesse habet, quod ei in foro Justitiæ denegatum. *b. Brunn. Jur. Eccles. lib. 2. c. 18. n. 27.*
 15 Inter causas vero aggratiandi quin hæc referri possit, dubitamus vel minime. Unde & in Collegiis JCozum solet nonnunquam sententia capitalis ita concipi: nisi stupratæ Parentes eandem stupratori in matrimonium dare velint, tunc enim eidem in throno clementiæ pœna capitalis remittenda. Brunnem. d. l. ubi tamen testatur, Carolum Burgundiæ Ducem utramque satisfacti-
 16 ctionem exegisse, pag. 700. Nec aliter illud jus aggratiandi exercendum, quam si per vim stupratæ favor id suadeat, ut nem-
 17 pe per matrimonium subsequens eo magis fiat compensatio in
 18 juriæ sibi illatæ. Brunn. d. l. ipsaque id velit; nam si stuprator ipse, postquam ad supplicium ob stuprum violentum est condemnatus, stupratam ducere velit, non poterit eo ipso sese a pœna mortis liberare. Stryk. *in not. ad Brunn. Jus Eccles. lib. 2. c. 18. vers. 27. p. 721. inf.* Sed in stuprata alia ratio militat, ne videlicet dum difficulter posthac repertura sit maritum, stupratore ad supplicium raptò, duplici incommodo afficiatur, quod sc. stuprum passa, & spe futuri matrimonii orbata.
 20 Stryk. d. l. stuprator autem pro ratione circumstantiarum puniendus, vel carcere, vel relegatione, imò interdum fustigatione, si stuprata sit ex illustri familia, stuprator vero levis persona. Carpzov. *Jurispr. Cons. lib. 2. def. 231. n. 15.* Quin etiam actio injuriam contra stupratorem Patri detur. Berlich.

p. 5. concl. 38. n. 32. Harpprecht. an §. 4. I. de publ. jud. n. 97. & ipse puellæ, arg. l. 15. §. 20. & seq. ff. de inj. Carpz. q. 69. n. 3. nullum est dubium, modo fuerit a stupratore decepta, nec in stuprum consenserit. Lindenspür. ad O. P. W. p. 341. Quanquam vero ad dotem præstandam stuprata agere debeat, & Judex regulariter non nisi imploratus officium faciat. l. 4. §. 8. ff. de damn. inf. interdum tamen æquitas svadet, ut ex officio etiam nemine petente, Judex dotem constituat, quemadmodum in casu Comitissæ, plures in arce suâ stuprantis, id factum esse, constat ex iis quæ tradit Nicol. Everhard. Jun. vol. 2. Cons. 8. num. 77. Sed coram quo Judice hæc actio instituenda? Certe nonnunquam ad Judicem Ecclesiasticum; interdum ad secularem pertinet cognitio. Quando de matrimonio lis est, an nempe stuprata sub spe matrimonii consenserit in stuprum, illa hoc affirmante, Reo autem negante, tunc ad Consistorium causa devolvitur. Dn. Stryck. in not. ad Brunn. Jus. Eccles. lib. 2. c. 18. p. 725. ibi: Ist diese Sach in Ansehung inquisition die Eheversprechung vorschüzet / Inquisit aber sich dazu gürtlich nicht verstehen will / an das Ebur. Fürstliche Consistorium zuverweisen. Quando ad hoc, ut vel ducat vel dotet, agitur, tunc cognitionem hac de re, tanquam in causa a matrimonio dependente, ad Consistorium pertinere, scribit Carpz. Jurispr. Cons. lib. 2. tit. 12. def. 231. num. 10. ibi: Porro & hæc differentia inter satisfactionem injuriæ stupratae illatae, & pœnam stupri existit, quod illa in Consistorio discernatur, ceu causa dependens a matrimonio, inque ejus locum sorrogata: At pœna a Magistra-

tantum personalem. Müller. *de jur. pregnant. c. 8. th.*
 18. utut enim hoc sentire videatur Carpz. *Jurispr. Cons.*
lib. 2. def. 230. in fin. dum dicit, hujus dotis eandem esse
 rationem & conditionem, quæ sit dotis in casu matrimonii
 præstitæ; nobis tamen dubitare non licet, quin hujus dotis
 plane alia sit ratio. Proinde cum mulieri, in dote proprie
 sic dicta, concedant tacitam hypothecam, *l. 12. §. 1. C. qui*
pot. in ping. de hac vero in jure nihil sit cautum, nec con-
 suetudo extet in contrarium universalis, proinde tacita hypo-
 theca hic locum nonhabet.

MEMBRUM VII.

De Contrariis & Affinibus, Alimentorum
scil. præstatione.

SUMMARIA.

Cessat dotatio 1. si stuprator matri-	Ratio.	13
monium præcligat.	1 Tacite remissio fit.	14
Remissive	2 An etiam præscriptione quinquen-	
2. Si pro stupro merces promissa	nii? N.	15
Ratio.	4 Quid si maritum invenerit stuprata,	
Patri tamen actio competit.	5 & longo tempore post innotescat	
3. Si ante sit vitiata.	6 stuprum?	16
4. Remissione.	7 5. Si in matrimonium stuprata du-	
Quatenus hoc verum sit.	8 ci non potest.	17
Cum consensu Parentum remissio	Ratio,	18
fieri potest.	9 Absolutus a dotatione non absol-	
Ratio dubitandi.	10 vitur a pœna.	19
Vera opinio.	11 An vilis conditio excuset stuprato-	
Quid si non consentiat?	12 rem?	20

Bene tamen si repulsam ferat.	21	Quantitas alimentorum.	35
Præterea stuprator infantem alere		Quid communiter?	36
tenetur.	22	Pater habet Competentiæ benefi-	
Licet se Patrem neget.	23	cium.	37
Si probare contrarium velit alimen-		Quamdiu lactatur a Matre, nihil con-	
ta interim præstanda.	24	fert Pater regulariter.	38
Præjudicium.	25	Exceptio.	39
Sine Præjudicio causæ principalis.		Si ex inopia alere non possit, Ma-	
	26	tri hoc onus incumbit.	40
Onus alendi competit indistincte, si-		Et hæredibus stupratoris eo mor-	
ve promisso fuerit facta de ma-		tuo.	41
trimonio siue non.	27	Sed si infans statim decesserit, nihil	
Etiam si fuerit ante vitiam.	28	ad Patrem revertitur.	42
Aut Maritus.	29	Alias hæc obligatio est personalis.	43
Aut bona habeat Mater.	30	An transactio de alimentis infanti	
Si absens sit Avus quoque tenetur.	31	præjudicet?	44
Præjudicium.	32	Si plures cum una fornicaverint,	
Terminus a quo alimentorum tem-		quis alere teneatur?	45
pus Nativitatis.	33	Sunt & puerperii sumptus præstan-	
Terminus ad quem.	34	di.	46

1 **P**RÆTER ea, de quibus in præcedentibus actum, multis sane
 modis dotis obligatio cessat; & principaliter quidem, si i.
 matrimonium præeligat stuprator, quia tunc hodie mutata
 particula conjunctiva (&) in Alternativam (aut) dotare non
 2 tenetur, de quo articulo in altera parte latius. Deinde 2.
 3 si de mercede pactum inter stupratorem & stupratam, & usu-
 ra corporis intervenerit, Bajard. *ad Jul. Clar. lib. 5. §.*
stuprum num. 38. Berlich. *concl. 38. num. 68.* Rich-
 ter. *dec. 88. num. 28.* Mev. *p. 4. tit. 5. art. 1. num.*
 4 *13. inf.* quia parum a meretrice differt, quæ corpore quæ-
 stum quærit, arg. *l. 24. ff. de R. N. l. 22. C. ad L. Jul. de*
 adult.

adult. Patri tamen puellæ stupratorem ad æstimationem
 damni provenientis, quod majori pecunia ad filiam stupratam
 dotandam opus habet, teneri volunt. vid. post Bajard. *ad*
Jul. Clar. §. stuprum n. 28. Berlich. *concl. 38. num.*
 69. Deinceps, (3) si quidem non publice profiteatur se Me- 6
 retricem, jam vero fit ab alio vitiata, quo casu scortator
 non adigendus, ut mulierem vel dotet vel ducat, quia semel
 amissa pudicitia, mulier non amplius in numero sceminarum
 honesto matrimonio dignarum fuit. Felden. *in Element.*
Jurispr. Univ. p. 2. membr. 19. part. 2 art. 1. p. 264.
 Carpz. *Juris. Cons. lib. 2 def. 232 num. 4.* Pertinet 7
 (4) huc etiam Remissio stupratae. Si enim scemina remittit
 damni compensationem, nihil ultra petere potest, sed sic jure
 suo, quod habuit, ad detrimenta nuptiarum farcienda, cessit;
 Et hoc concedunt de muliere, quæ non est sub cura Parentum. 8
 Less. *lib. 2 c. 10 dub. 2 num. 1.* & multo magis de ea, quæ
 Parentes amplius non habet. Quid vero si habeat Parentes?
 disting. an Parentes consentiant, an vero non: Stupratam sa- 9
 ne his consentientibus dotem remittere posse, multi docent,
 vid. post Bermond. Choveron. *de publ. concubin.*
 Farinac. *p. 5. Oper. Crim. tit. 16. q. 147. num. 117.*
 Sed alii negant, etiam consentientibus Parentibus supra 10
 tam stupratori dotem remittere posse, quoniam, inquiunt,
 poena *cap. 1. §. 2. X. de adult.* non sit imposita ad
 vindictam, sed ad bonum publicum & spirituale, cui ne-
 mo renunciare possit. Bajard. *ad Jul. Clar. §. stu-*
prum num. 19. Verum enim vero, cur non Patre consen- 11
 tiente id fieri possit, rationem videmus nullam. Posito enim,
 id,

id, quod ex hac causa debetur, poenae nomine venire, quod tamen nobis falsum videtur: proprie tamen poena non est, sed ratione Rei tantum pro poena a quibusdam habetur. vid. Carpz. q. 68. num. 47. aut si est, ad privatum tantum tendit interesse, & Civilis est actio. Carpz. Pr. Cr. q. 68. num. 45. Quod partes, de quorum interesse agitur, remittere posse, nulla est apud nos dubitatio. arg. l. pen. C. de pact. Majus videtur dubium: An stuprata, Patre non consentiente, actionem de dote remittere possit: Negat Berlich. concl. 38. n. 67. Affirmat Less. de I. & I. lib. 2. c. 10. dub. 2. num. 19. Cujus sententia verior videtur. Dos enim, quae ex hac causa debetur, non Patri debetur, sed puellae, in cujus arbitrio est, a nuptiis plane abstinere. Quanquam vero Parentibus etiam injuria sit illata, licebit tamen his suam injuriam & damnum alia ratione persequi. Sed quae dicta sunt de remissione procedunt, si remissione procedunt, si remissio non sit dolo, vi aut metu extorta. Less. d. l. num. 13. Lugo de I. & I. disp. 12. sect. 1. n. 9. Ant. Thessaur. decis. 3. num. 2. Nihil vero interest, si remissio facta fuerit expresse, siue tacite, non exigendo videlicet dotem intra legitimum tempus. Unde quaeritur, an sicut ipsum delictum stupri quinquennio praescribitur, l. 29. §. 6. ff. ad L. Jul. de adult. ita etiam haec actio, qua ad satisfactionem agit stuprata? Ita sentire videntur Balb. in tr. de praescript. p. 4. princ. q. 2. num. 1. Bartol. laudati a Carpzov. Pr. Cr. q. 68. num. 47. Sed verius est, quinquen-

quinquennio non extingui hanc petitionem, sed post quin-
 quennium recte agi contra stupratorem, ut aut ducat, aut
 dotet. *Carpzov. d. l. Modest. Pistor. p. 3. q. 127. n.*
18. d. l. Berlich. concl. 38. n. 33. Richt. decis. 88.
num. 11. Hæc enim actio Civilis est, adeoque perpetua,
 arg. *pr. I. de perp. & temp. act.* ac proinde nonnisi 30.
 annorum lapsu extingvitur. Facit præjudic. ad *Carpzov.*
d. l. num. 48. ibi: Ob nun wohl solches vor fünf Jahren
 geschehen; So ist doch V. K. eure Tochter nachmahls zu ehe-
 lichen/ oder ihrem Stand und Herkommen nach zu dotiren/
 verpflichtet ic. Und hat sich mit der angeführten Præscripti-
 on nicht zu behelffen. Quid vero dicendum, si stuprum ha-
 denus non fuerit notum, ipsaque stuprata interim maritum
 æque bonum, ac si vitiatum non esset, invenerit, neque is ta-
 lem defectum deprehenderit, sed post longum temporis in-
 tervallum stuprum innotescat? Sane arbitrium quidem du-
 cendi aut dotandi, si maritus retinere eam velit, (nec e-
 nim cogitur uti constat) non habet stuprator, ad dotatio-
 nem tamen compellitur. Arg. eorum, quæ ex *Sayr. The-*
ol. Moral. supra sunt dicta de objecto. *num. 16.* Cessat
 quoque (5) dotationis obligatio, quando stuprata est talis im-
 minua, quæ in matrimonium duci non potest. *Mev. p. 4.*
tit. 5. art. 1. n. 15. puta consanguinea; Sic enim Incestus,
 dicitur commissus, non stuprum, adeoque dotatio cessat.
 Vid. tamen *Ziegler. Instit. Jur. Canon. lib. 4. tit. 8. §.*
 3. Quanquam vero a dotationis necessitate quandoque libe-
 retur stuprator, non tamen propterea liberatur a poena, sed
 extra ordinem punitur. *Carpz. lib. 2. Jurispr. Cons. p.*

- ²⁰ 231. *num.* 3. Nequaquam vero stupratorem liberat stupratae paupertas, aut quod ex humiliori loco sit nata. Berlich. *p.* 5. *concl.* 38. *num.* 77. Tali enim foeminae magis succurrendum, cum ob miseram conditionem, non aliud solamen expectatura sit. Vid. *l.* 7. *C. de incest. nupt.* Carpzov. *de Jure foemin. decad. ult. pos.* 7. Ad con-
- ²¹ traria tamen (6) recte refertur Recusatio matrimonii, si stuprator matrimonium praeligens, repulsam ferat; Carpzov. *quest.* 68. *num.* 84. Richt. *decis.* 88. *num.* 25. quamvis enim si Pater dissentiat, nihilominus sit dotata; Attamen inter Patrem & filiam differentiam esse notavit. Ziegler. *Instit. Jur. Canon. lib.* 4. *tit.* 7. quia si filia renuat, ipsa sese dote privasse censetur; Quando vero Pater recusat, in praejudicium filiae hoc facere non potest. Ziegler. *d.* 1.
- ²² *p.* 987. Praeter hanc satisfactionem, de qua dictum, onus alendi infantem ad stupratorem, ceu Patrem pertinere, ipsa ratio naturalis dicitur. Hartmann. *Pistor. Observ.* 161. *num.* 4. Berlich. *pag.* 5. *concl.* 38. *num.* 41. Carpz. *Jurispr. For. pag.* 4. *c.* 27. *defin.* 5. Mev. *p.* 4. *tit.* 5. *art.* 1. *num.* 26. habetque fundatam actionem contra eundem stuprata, si stuprum confessus sit, utur se Patrem esse neget; Quoniam ex concubitu contra eundem oritur praesumptio, quae facit, ut pro Patre tamdiu habeatur, donec contrarium ostenderit. Carpzov. *Prax. Crim. q.* 68. *num.* 116. nec juramento stupratae, quod vult Anton. Tessaure. *decis.* 3. *num.* 4. Berlich. *d.* *concl.* 38. *num.*

57. Perez. in C. tit. de adult. num. 51. Opus sit, per tradita Carpzov. Jurispr. Cons. lib. 2. def. 232. num. 5. & seqq. Quod si hujus probationem in se susceperit stuprator, alimentorum interim adjudicationem non differendam, sed provisionaliter eidem injungendam, bene arg. l. 7. ff. de agnosc. & al. lib. tradit Stryck. in addit. ad Jus Eccles. B. Brunnem. lib. 2. c. 18. num. 28. pag. 722. ubi ita pronunciatum in Facultate refert: Weil Inquisitus zugestanden/ und bekannt/ daß er die M. W. zum öfftern fleischlich erkannt; so ist deshalb wider ihn die præsumption, daß er des Kindes Vater sey; und ob er gleich zuerweisen sich getrauet/ daß auch andere bey ihr gewesen/ so ist er dennoch/ bevor er zurecht beständig erwiesen/ daß er zu diesem Kind nicht Vater sey/ unter deß die alimenta herzugeben schuldig. Nec quicquam causæ principali præjudicabitur, Brunnem. ad l. 5. de agn. & al. lib. num. 22 & 23. Dn. Stryck. d. l. ibi: Weil nun solche causa alimentorum keine moram leidet/ so ist auch die Appellatio bey so gestallten Sachen nicht zulässig/sondern es ist genug/wann ihm eine Frist von 4. Wochen zu Beweisung seiner vermeynten Exception eingeräumt wird/ jedoch daß er indessen die alimenta entrichte. Procedunt quæ de onere alendi sunt dicta, sive promissio de matrimonio nulla sit facta, sive facta quidem, nec tamen effectum sit sortita. Deinde sive virgo fuerit per stuprum cognita, sive jam ante ab alio fuerit vitata. Carpzov. Pr. Crimin. quest. 68. num. 118. modo puella juramento obtinerit, quod sit ab eo imprægnata. Carpzov. Jurispr. Consist. lib. 2. defin. 239. num. 8. Sive solutus sit stuprator,

- 29 tor five Maritus, Carpzov. *d. l. quest. 68. num. 122.* &
- 30 *Jurispr. For. p. 4. c. 27. d. 10.* Deinde five mater infantis bona habeat, ex quibus infanti victum suppeditare possit, five non, quia in subsidium tantum mater tenetur. Carpzov.
- 31 *Jurispr. Cons. lib. 2. defin. 243. num. 11.* Quid vero si sit stuprator absens, an contra ejus Patrem ad alimenta agi possit? Affirm. Dn. Stryck, in *annot. ad Brunnem. Jus Eccles. lib. 2. cap. 18. §. 28. pag. 723.* ex ea ratione, quod alimenta liberis quoque naturalibus debeantur, & in casu absentiae Avus ad id teneatur. Carpz. *Jurispr. Cons. d. def. 243. num. 8.* Richter. *Decis. 88. num. 33. in*
- 32 *fin. ibi: Wosern solch Kind/wie vermuthlich/eweres Sohns ist/ so send ihr demselben Unterhalt zu schaffen schuldig. Brun. ad l. 5. ff. de agn. & al. lib. num. 4.* inde pendente Processu contra filium instituto, Avum teneri, idem Dn. Stryck. docet *d. § 28 vers in hujus bona arg. l. 5. § 9. ff. de agnosc. & al. lib.* ubi in Facultate ita pronuntiatum refert, daß unangesehen A. selbst begütert/dennoch R. Sohn/ oder in subsidium R. selbst/ das Kind mit nothwendigen Unterhalt zuversorgen schuldig. Circa alimenta considerandum, 1.
- 33 *Tempus a quo. 2. Terminus ad quem.* Quoad prius dicunt nonnulli, quod post triennium demum onus alendi Patri incumbat, & ante illud triennium matri, quemadmodum ex *l. pen. C. de patr. potest.* colligunt Bajard. *ad Jul. Clar. § stuprum, num. 10 vers.* Idem adde. Coler.
- de-

decis. 176 num. 90. Hartmann. Pistor. *Observ. 97.*
Richter. decis. 88. num. 33. Sed rectius alii, tempus
 nativitatis pro termino a quo definiunt, Berlich.
concl. 38 num. 43. Carpzov. *quest. 68. num. 106.*
Beust. de Jure connub. pag. 1. c. 29 vers si tamen ca-
sus, præprimis, si mater non habeat, unde vivat.
Richter. decis. 88 num. 33. Terminus ad quem de-³⁴
 finitur a Dd. communiter, usque ad illud tempus,
 quo ex operis vel alio modo, sese ipsum potest al-
 re, biß es sein Brod selbst erwerben kan. Carpzov. *q.*
68. num. 110 & seq. Richter. *Decis. 88 num. 37.*
 quod cum propter incertitudinem & disparitatem³⁵
 annonæ, victus, bonorum, temperamentorum, cer-
 ta regula definiri nequeat, ideoque Judicis arbitrio
 relinquitur, arg. *l. 1 § 2. ff. de Jure delib.* Mev. *ad*
Jus Lub. pag. 4. tit. 5 art. 1. num. 27. Carpzov. *d.*
quest. 68 num. 111. (ubi aliquando ad annum 13.
 onus alendi impositum refert ac testatur. Alii ad
 12. annum. Brunnem *ad tit. de ang. & al. lib. num. 36*
14. & (17) ut & quantitas alimentorum Richter,
Decis. 88 num. 34. Singulis tamen annis rustico 8.
 florenos solutos, refert idem Richter. *d. l. num. 36.*
 20. thaleros pro conditione stupratoris, Brunn. *ad*
lib. 5. ff. de agn. & al. lib. num. 19. ita tamen, ut Pa-
 ter hac ratione conventus, habeat beneficium Com-³⁷

petentiæ. Richter. *d. l. num. 35.* Illud nos pro cer-
³⁸to ponimus, quod quamdiu infans lacte materno
 fruitur, nihil contribuere Pater teneatur, sed hætenus
 mater ad alimenta præstando sit obligate, per tradi-
 ta Hartmann Pistor. *Observ. 97.* Richter. *decis. 88.*
³⁹*num. 32. & seqq.* Si quid vero præter lactem ma-
 ternum necesse habeat, illud omnino Pater infantis,
 aut in subsidium Avus Paternus, ex quo primum in-
 fans natus est, subministrare tenetur. Hartman. Pi-
 stor. Richter. *d. l. Brunnem. ad l. 5. ff. de agnos. &*
al. lib. num. 6. Finckelth. *Obs. 102. num. 16.* Imo
 si mater non habeat unde vivat, nec lactare infantem
 possit, ne is ex inopia Matris lacte destituatur, & illi
 quoque a stupratore succurrendum sit Christ. Phil.
 Richter. *d. l. num. 32. ibi:* als werden berührte drey
 Jahr über der Mutter zum Unterhalt des Kindes,
 wann es zur Welt gebohren, entweder wöchentlich vier
 Groschen, oder Jährlich II. Gulden von ihm billich aus-
 gezahlt &c. Adde Coler. *de aliment. lib. 1. cap. 6. num.*
4. Anton. Tessler. *decis. 3. num. 7.* Si tamen stupra-
⁴⁰tor paupertate sit pressus, nec ipse habeat, unde vivat,
 nedum infantem alere possit, tunc stuprata hoc onus
 nihilominus subire debet, *l. 5. §. 2. l. 8. ff. de agn. &*
al lib. Auth. si Pater C. de divort. Struv. *Exerc. 30.*
th. 75. alias non. Joh. a Sande *lib. 2. tit. 8. def. Fris.*
⁴¹*13. fere in fin.* Quid si decesserit stuprator, an & ejus

hæredes ad alimenta dicemus obligatos? Omnino, si ejus hæ-
reditatem adierint, vel simpliciter, vel cum beneficio Inventa-
rii, & tantum sit in ejus bonis, ut inde alimenta infans habere
possit. *l. 5. §. 17. ff. de agnos. & al. lib.* ubi Brunn. *n.*
18. E contrario si infans, inita cum matre de alimentis transa-⁴²
ctione, statim decesserit, nihil quicquam ad Patrem stuprato-
rem revertitur, sed sicut dos ipsa, ita in etiam hæc pecunia in-
cipit esse proprium ejus patrimonium, & ad matrem transmit-
titur. Beust. *de Jure Connub. pag. 1. cap. 29 & seq.*
Berlich. *concl. 38. num. 47.* Brunn. *ad x. tit. de agn.*
& al. lib. n. 16. Fiuckelthaus. *Obs. 102. n. 25.* Sed si
nihil sit promissum, tunc præstatio alimentorum est persona-⁴³
lis, ideoque cum persona illa cui debetur, finitur, *l. 8. §. 10. ff.*
de transact., & propterea nec stuprata aliquid petere por-
est. Carpz. *q. 68 num. 113.* Illud hic notandum, quod⁴⁴
transactione de alimentis inter stupratorem & stupratam inita,
hæc obligatio in ordine ad illum extingvatur. Carpz. *Juris-*
pr. Cons. lib. 2 def. 240 num. 11. nisi mater decesserit, nec
reliquerit, unde infans ali queat, quia tunc transactio cum
matre inita, infanti quoad alimenta non præjudicat. Brunn.
ad l. 5. ff. de agn. & al. lib. num. 17. Tandem circa ali-⁴⁵
menta illud observandum; si constet plures cum stuprata
uno eodemque fere tempore fornicasse, idque confiteantur,
singulos portionem suam ad alimenta conferre. Brunn. *ad*
d. l. 5. num. 20. Præter alimenta stuprator etiam ad sum-⁴⁶
ptus puerperii obligatum se sciat.

PARS ALTERA.

*De Satisfactione stupratae in casu Promissi
matrimonii.*

SUMMARIA.

Qui sub conditione matrimonii stuprum impetravit, ducere co- gitur. 1	Contraria Opinio. 19
Nec amplam dotem offerendo, se- se liberare potest. 2	Nisi ex conjecturis posse colligere fallaciam, 20
Matrimonio promisso arbitrium cessat. 3	Quænam sunt istæ? 21
An hac ratione satis fiat stuprata? 4	An vero dotare hoc casu teneatur? 22
Quid si cum alia matrimonium contraxerit stuprator? 5	Explicatio c. 26. extra de Spons. 23
Matrimonialis promissio fieri de- bet per verbatale quid necessa- rio importantia. 6	Diversæ sententiæ Authores, 24
Non per verba obscura. 7	Vera opinio, rejicitur Canisii. 25
An sufficiat dicere, <i>ich wills schon machen.</i> 8	Error Nominis non obest, quando de persona constat. 26
Item. <i>Istis wohl fragens werth?</i> 9	Quid si stuprator dicat, se simulate promisisse? 27
<i>Ich will sonst keine nehmen.</i> 10	Cui onus probandi incumbat? 28
<i>Ich will dich nicht verlassen.</i> 11	Stupratore negante, stuprata. 29
<i>Ich will dich zu Ehren bringen.</i> 12	Testibus ad minimum duobus. 30
In dubio pro Matrimonio. 13	Si probare non possit absolvendus iste sine juramento. 31
Si sint verba futuri temporis. 14	Nisi contrariæ præsumptiones. 32
Refellitur sententia Dianæ. 15	Juramentum etiam huic deferri potest Judiciale. 33
Refertur Bidenbach, sententia. 16	Stupratore promissionem negante & hanc probat stuprata. 34
Si promissio facta, sed in ipso actu protestatio interposita. 17	Ratio. 35
Si matrimonium animo decipiendi promiserit, tamen ducere cogi- tur. 18	Quando locus juramento purgatio- nis, 36
	Quo præstito dotare cogitur. 37
	Quomodo compellendus ad do- cendum, 38

Si sit absens aliquid de bonis ad- judicandum.	39	Aut non deprehenderit Virginem	50
Casus, quibus promissione de ma- trimonio facta, ducere non co- gitur.	40	Neque dotare hoc casu tenetur.	51
1. Ob inæqualitatem nimiam, de qua variæ referentur opiniones.	41	Si sciverit esse viciatam,	52
Quæ nostra sit, exponitur.	42	Ducere tenetur.	53
2. Ob aliquid impedimentum.	43	Non tamen dotare.	54
Quid si stuprator cum alia de præ- senti sponsalia contraxerit?	44	6. Si mutavit interim Religionem remissive.	55
3. Si Pater dare recuset.	45	Qui consentienti matrimonium promisit servare tenetur.	56
4. Post stuprum sit fornicata.	46	Transactio an valeat, si verba sint dubia.	57
An tunc dotare teneatur?	47	Deficiens stuprata circa matrimo- nii promissionem dotanda ta- men.	58
5. Si se Virginem dixerit.	48	An maritus se solum simulans, mortua uxore ducere teneatur.	59
Habet tamen pro se virginitatis præsumptionem.	49		

1. Quando sub promissione matrimonii in stuprum consensit
vitiata, tunc ex promissione jus quæsitum, & promisso-
rem obligatum habet, ad matrimonium consummandum;
Scilicet stuprata sub conditione consensit; quæ cum ex parte
fœminæ sit impleta, implenda quoq; est ex parte promisso-
ris *Zoës. in Comm. ad tit. X. de adult. num. ult. Perez.*
2. *ad tit. C. de adult. n. 52.* Nec ergo satis est eam dotare,
vel largis donationibus damnum resarcire velle, si ipsa nolit
acquiescere, sed jus acquisitum habet stuprata ad ipsius matri-
monium. *Gregor. Sayr. Theol. Moral. lib. 11. cap. 2.*
3. *num. 33.* Et promisso matrimonio arbitrium ducere ne an
dotare velit, stuprator amittit. *Thessaur. decis. 3. num. 3.*
Carpzov. Jurispr. Conf. lib. 2. def. 228. num. 8. &
Prax.

4 *Prax. Crim. q. 68. num. 91. & seq.* Quanquam vero ne sic quidem videatur damni resarciatio facta, cum moriente stupratore, si dotem a Patre ideo forte non accepit, quod sine ejus voluntate nupsit non solum, sed & familiam ejus conspurcavit, & spem de se conceptam elusit, quemadmodum constat ideo dotem juste recusari posse, ita enim, ceu indorata non sit inventura Maritum? ut proinde ducenda non solum, sed & dotanda videatur; Verum enim vero, cum jus illud, quo hodie utimur, illum non ultra adstringat, quam ad ducendum vel dotandum, erubescimus sine lege loqui, num Imp. Justin. in
 5 *Novell. 18 c. 5. l. 19 C. de collat.* Quid vero si is, qui spe matrimonii virginem vitiavit, postea cum alia matrimonium contraxerit? Dicendum cum Dn. Stryck. in not. ad *Brunn. Jus. Eccles. lib. 2. c. 16. § 8. & 10.* Quod per matrimonium hoc de facto contractum, priora Sponsalia non sint dissoluta: Et de hinc Sponsa prior agere possit, ut matrimonium posterius dissolvatur, arg. c. *is qui fidem. 30, X. de sponsal.* Quia non est in potestate sponsi suo facto illicito, se a validissimo proprium sponsaliorum nexu liberare: alias enim pessimus quisque hac cautella priorem sponsam eludere, & aliam sibi uxorem quærere posset. Vid. Berlich. p. 4 *concl. 28 num. 67.* Nec movent in contrarium, quæ leguntur, apud Carpzovium *Jurisprud. Consistor. lib. 2, tit. 4 defm. 66.* Brunnem. *lib. 2, Jur. Eccl. pag. 16, § 8 in fin.* Quia ille de alio casu loquitur: huic vero satistecit Dn. Stryck. *d. l.* Modo prior Sponsa decepta, suo jure (quod ei liberum est) uti, ac Sponsum diremto matrimonio ex errore & de facto contracto, in maritum assumere velit,
 Ber-

Berlich. d. l. Non autem aliter ad ducendum tenetur stupra-
 tor, quam si de matrimonio vere sit facta promissio, per ver-
 ba quæ efficiant consensum certum, vid. Haveman. *Ga-
 molog. lib. 1 tit. 7. pos. 7.* Kling. *de matr. cap. 3. n.*
 12. Unde si verba sint dubia, obscura, quæ in utramque par-
 tem accipi possunt, v. c. Sie solle nur seines Willens leben/
 er wolle der Sachen schon Rath zu schaffen wissen/ eo ipso pro-
 missio matrimonii non censetur facta. Stryck. *in not. ad*
Brunnem. Jus Eccles. lib. 2 cap. 18 num. 26 in præjud.
 Idem putant, si stuprator a Puella de matrimonio quæsitus re-
 spondet: Ist es wohl fragens werth? Carpz p. 4. c. 20. d. 9.
 Havemann. *GAMOL. lib. 1. tit. 7. pos. 7.* Quid si dicat, nullam
 aliam ducam præter Te, quam Te? Habere & hæc verba pro-
 missionem conditionalem, si promittens uxorem ducere volue-
 rit, tradit idem d. l. At enim vero, in proposito casu, quo concur-
 rit concubitus, præsumitur non aliam ducere velle stuprator,
 quam cui stuprum intulit. arg. c. 30. & seq. X de SPONSAL.
 Quando enim indiscretam promissionem sequitur copula, pro
 matrimonio præsumitur. Kling. *de caus. matrim. cap. 3*
num. 2 inf. Quid si dixerit, Er wolle Sie nimmermehr
 verlassen/ sondern Haab und Gut/ Leib und Blut bey ihr auf-
 setzen? Sane per ejusmodi etiam verba nunquam te deseram,
 non dici contractum matrimonium ex Ant. de Butr. Præpo-
 sit. Malleol. statuit Besold p. 6, Conf. 261. adducens
 Kling. *tr. de caus. matr. c. 14. rubr. de consensu con-*
trahentium num. 27. p. 312, etiam in casu, quo accessit
 copula. Besold. d. l. Verum enim vero, si copula non
 sit secuta, quamvis major de istiusmodi verbis indiscretis po-
 terat esse dubitatio, cum sibi quod imputet habeat, qui Legem

contractui non dixit apertius, *l. 39. ff. de pact.* Attamen
 accedente copula, pro matrimonio stat præsumptio, cui tam-
 diu statur, donec contrarium fuerit probatum. Et hæc quo-
 que est sententia Klingii *d. l. ibi: Et tunc si sequatur co-*
¹²*pula carnalis, judicatur pro matrimonio.* Si vero dixe-
 rit, tantum tibi offeram honoris, quantum tibi intero dede-
 coris, si, quæ volo, feceris, hæc verba implicicare promissio-
 nem putat Havem, *d. l.* unde sufficere dicunt consensum
 vocalem, licet non adsit mentalis. Voces enim sunt signa a-
¹³nimi conceptum. Nam in calu dubio pro matrimonio potius,
 quam contra matrimonium pronuntiandum. Havemann.
d. l. Quid si sponsalia sint de futuro? vid. Brunnem. *Jus*
¹⁴*Eccles. lib. 2, cap. 16. num. 8.* Imo, si tractatus de ma-
 trimonio præcesserit, & copula fuerit secuta, non aliter, quam
 sub spe matrimonii videri consensisse, cum non possit esse tra-
 ctatio magis conjugalis, quam si copula carnalis accessit, putat
 Stryck, *in not. ad Brunn. Jus Eccles. lib. 2. c. 16. num. 8,*
¹⁵*p. 596.* unde Diana *part. 3, tr. 6. resol. 61.* casum ponit, si
 quis virginem corruperit, simulando & decipiendo illam sub
 promissione matrimonii, respondet, deceptorem teneri eam
 ducere. Adde Haveman. *Gamolog. lib. 1. tit. 6. pos. 5.*
¹⁶sed contrarium tenet Bidembach. *de caus. matr.* lauda-
 tus a Besold. *p. 6. consil. 261. num. 10. ibi: Nec copula*
carnalis, (si accesserit,) matrimonii promissionem clam
factam quicquam juvat, si altera pars neget promissio-
nem, licet commixtionem carnalem palam fateatur;
quia hic locum habet regula: Consensus non concubi-

tus facit nuptias, Causa cadunt itaque, quotquot carnali copula interveniente promissionem matrimonii non probatam, volunt fulcire. Cautius ergo mercari discant, & infamiam inde contractam sibi imputabunt. Quid si promissio facta, sed in ipsa copula protestatio¹⁷ interposita, se non animo ducendi eam stuprare? Utut hanc protestationem dicat reveantem, Basil. Ponce *de matrimon. cap. 12. num. 4.* nihil tamen operabitur; modo æqualitatis conditionis, vitæq; de cætero stupratae honestas hoc admittat, & alias constet, quod non pretio inducta copiam sui fecerit. Stryck. *d. l. pag. 596.* Illud nihil interest, sive bona fide pro-¹⁸ miserit matrimonium, sive animo eam decipiendi. Nam scemina sub tali conditione consensit in stuprum, nec dolus stupratoris eam decipere volentis, eidem opitulari debet. *l. 12. ff. de dol. mal. l. 3, ff. de transact. l. 69. de R. V.* Et quamvis sint, qui putent, non teneri promittentem præcisæ ducere,¹⁹ sed posse liberari dotem constituendo, quod justitia commutativa tantum postulet, reddi æquale atque ita satisfieri in pecunia. Sed vero justitia commutativa exigit, reddi, quod debetur, nec enim aliud pro alio solvi potest creditori invito *l. 2. § 1. ff. de R. C.* Jam vero scemina sub tali conditione consentiens, tamen si dotem habeat, non habet tamen, quod sibi debetur, nimirum matrimonium. Zæf. *in Comment. ad tit. X. de spons. num. 20.* Less. *de I. & I. lib. 2 c. 10 dub. 3. num. 10.* Lugo *de I. & I. disp. 12, sect. 2, num. 20.* Quod si ex conjecturis potuit deprehendere vitiata, eum non²⁰ sincere agere, puta si verbis ambiguis utatur, inconstanter loquatur, nimis utatur exaggerationibus; aut sit magna di-²¹

sparsitas personarum, ita ut facile advertere potuerit
 21 stuprata, illum habere animum deceptorium: Sa-
 ne non tantum ducere non teneri, sed nec ad damni
 refarcitionem obligari putat Less. *lib. 2 c. 10 dub. 3. n.*
24 & 25. Quamvis autem quoad prius, res non adeo sit
 difficilis: cum tales circumstantiæ hoc efficiant, ut omnino
 improbable sit mulierem credidisse, deflorantem vere & ex
 animo promississe; ut adeo non videatur in ordine ad matri-
 monium decepta: & cum sit paupercula, & stuprator Nobilis
 ac dives, sibi imputet, quod tam leviter consenserit: Debebat
 enim suspicari talem seducere & fecte verba proferre: Attamen
 posterius a Juris veritate videtur alienum, quia quoad dotatio-
 nis obligationem & damni refarcitionem, nihil interest, si ve
 nulla promissio de matrimonio intervenerit, si ve verbis ambi-
 guis fuerit usus. Omnibus itaque his casibus ducere quidem
 non cogitur, sed tamen dotare. Gregor. Sayr. *Theolog.*
Moral. lib. 11, cap. 2, num. 35. Quid dicendum de casu,
 quem proponit Pontifex in *c. tua nos 26. X. de sponsal.*
 23 Juvenis quidam omnem movebat lapidem, ut honestam mu-
 lierem ad stuprum alliceret, sed quia non succedebat, rem alia
 aggrediebatur via, dabatque fidem matrimonii, sed promit-
 tit id sub nomine Johannis, quod ipsi tamen nomen non erat.
 Mulier copiam sui facit, quo facto postmodum testatur, nun-
 24 quam sibi fuisse animum, ut eam duceret: Qr. An fidem ser-
 vare teneatur? Quidam putant Pontificem in casu d. c. 26. re-
 spondisse, conjugium non fuisse legitime contractum, nec stu-
 pratorem ad eam ducendam adigi posse. Havem. *Gamo-*
log. lib. 1. Tit. 6. posit. 5 num. 2. Quamvis contra hanc
 ipsam

ipsam Pontificis sententiam disputet Beza *Tr. de Repud. p.*
85. Alii dicunt in foro interiore hoc conjugium pro nullo
 haberi, secus in foro exteriori, Wagnereck. *ad h. cap.*
 Alii in utroque foro talem promissionem nullam dicunt.
 Henric. Canis. *ad h. c. num. 3.* Profecto si dicere veli-
 mus, quos res est, ob id solum, quod nomen alienum dedit,²⁵
 mulier ista de fraude proci nihil suspicans, & sub spe matri-
 monii eundem admittens, non videtur spe frustranda. Quid
 enim interest, quocunque nomine se quis vocet, dummodo
 ejus persona sit certa, §. 29. *Instit. de legat. l. 9. § 1. ff. de*²⁶
contrab. empt. Neque enim ex parte foeminae hic interve-
 nit error personae, cum illa virum, cum quo matrimonium
 vult contrahere, praesentem habeat, unde hic nominis error
 non videtur nocere posse foeminae. Panormit. Wagne-
 reck. *ad d. c.* quamvis dissentiat. Canis. *d. l.* Quid si ne-
 bulo postea dicat, se simulato tantum animo in nuptias con-²⁷
 sensisse? Sane ob hunc praetextum recedere non potest, sed
 vel coram viris honestis dixit, & personam ut sponsam habu-
 it, & haec simulationis Exceptio videtur conficta; vel ex cir-
 cumstantiis de simulatione constat, & sibi imputet, quod in
 re tam ardua tanta levitate est usus. Havem. *Gamol. lib.*
1. tit. 6. pos. 5. num. 3. pag. 81. Onus autem probandi circa²⁸
 promissionem matrimonii cui incumbat, discutiendum nunc
 venit? sunt nonnulli casus distinguendi. Vel enim stuprator
 utrumque negat, & stuprum & promissionem matrimonii,
 tunc sane stuprata utrumque tenetur probare. Stuprum qui-²⁹
 dem illis ipsis modis, quibus delicta carnis, ceu occulta & fa-
 cta transeuntis probantur, nempe conjecturis quoque & prae-
 sumptionibus, de quibus Dd. passim, ad Carpzov. *Prax.*

Crimin. q. 60, num. 5 & seqq. Mascard. *de probat.*
vol. 3 concl. 1344, num. 1. Treutacinq *de cop. carn.*
lib. 1, Resol. 1. Promissionem vero matrimonialem
testibus ad minimum duobus. Antecessores hujus
30 Facultatis apud Christoph. Besold. *pag. 6, Consil. 261.*
num. 10. Si utrumque non possit probare, nec sint
conjecturæ & præsumptiones contra stupratorem,
31 absolvendus is est, & quidem sine juramento, Be-
32 sold. *d. l. num. 34.* Si vero suspicionibus & præ-
sumptionibus sese suspectum reddiderit, præstito
prius juramento purgationis ei a Judice delato, arg.
c. 10. X. de despons. impub. Berlich. *p. 5, concl. 38 n.*
61. Carpzov. *q. 68 num. 100.* Setser. *de juram. lib.*
33 *3. c. 11. num. 7.* Richter. *Decis. 88. num. 4.* Quin
etiam super utroque juramentum judiciale deferri
Reo possit, nulli dubitamus, arg. eorum, quæ tradit
B. Dn. Lauterb. *tract. Synopt. de juram. §. 83.* Quan-
do vero Reus stuprum confitetur, promissionem ve-
34 ro matrimonii negat, & hoc vitiata probare tenetur,
Antecessores hujus Facult. apud Besold. *pag. 6. Conf.*
261, q. 1. in pr. utut enim pro se habeat præsumptio-
nem, quod in dubio sub spe & promissione matri-
monii in stuprum consenserit, ne quod optimum
habet, virginitatis nempe ac pudicitiae ornamentum,
35 jactasse videatur, contra *l. 25. ff. de probat.* Attamen
fundat se in facto qualificato, stupro nempe sub
pro-

promissione matrimonii sibi illato : Idcirco factum non modo, sed & qualitatem facti ipsa probare cogitur, arg. eorum, quæ tradit. Besold. *d. l.* Et quamvis confessio stupri accedente stupratae assertione, indicium faciat promissi matrimonii juxta Richter. *Decis. 88. num. 5.* Attamen contrarium tenuerunt Antecessores hujus Facultatis apud Besold. *d. l. num. 39,* ibi: *Sed Reum simpliciter absque præstatione juramenti absolvendum esse.* Si tamen contra stupratorem essent præsumptiones & conjecturæ ex nimia³⁶ forte familiaritate desumptæ, juramentum purgationis a Judice deferendum, arg. eorum qua tradunt Cöppen. *lib. 1. obs. 33. num. 13.* Beust. *de Jure Con- nub. Part. 1, c. 47.* quod licet præstiterit dotem ta-³⁷men præstare cogitur. Berlich. *p. 5. concl. 38 num. 89.* Richter. *Decis. 88. num. 6.* Carpzov. *Prax. Crim. q. 68, num. 103.* Promissione itaque matrimonii probata, stuprator uti dictum ducere stupratam cogi-³⁸tur, iisdem nempe modis, quibus alias sponsus ad matrimonium consummandum compellitur, *cap. 2. X. de adult. carcere, vel poena pecuniaria, pro ratione circumstantiarum.* Carpzov. *Ip. Cons. lib. 2. dec. 228. num. 9.* interdum relegatione ; sic tamen ut nihilominus tantum adjudicetur stupratae ex ejus³⁹ bo.

bonis, quantum ad dotem sufficit, *Mev. ad Jus Lub. lib. 4. tit. 5. art. 1, num. 5. Zæf. lib. 5, Decretal. Tit. 16. num. 16. Lugo de I. & I. disp. 12. sect. 2. num. 19.* Et præterea illis in locis, ubi propter stuprum Pœnitentia Ecclesiastica est recepta, si præsens 4° sit deprecari tenetur. *Brunnem. de Jure Eccles. lib. 1. c. 6. membr 4. num. 11.* Plures tamen casus notarunt Dd. passim, in quibus si maxime matrimonium sit promissum, ab hac tamen obligatione du-
cendi liberatur stuprator. (I.) Ob inæqualitatem personæ, si nempe inter stupratorem & stupratam maxima sit inæqualitas; tunc enim facile potuisse suspicari stupratam, ipsum simulare nuptias promittere, ut ea fruatur. Ita *Less. de I. & I. lib. 2. cap. 10 dub. 3 num. 22. Greg. Sayr. Theolog. Moral. lib. 11, cap. 2 num. 34. Ant. Perez in Cod. tit. de adult. n. 52. Gutierrez. lib. 1. can. quest. cap. 37. Haveman. Gamolog. lib. 1. tit. 6. pos. 5. §. 2.* quorum sententiæ subscriberem, quando præter eam, quæ ex inæqualitate status & conditionis oritur, alias puella habuit suspicandæ fraudis causas. Si vero non habeat ullam exterius causam suspicandæ fraudis; puta si promissor utatur verbis perspicuis, quæ juxta conge-
nitam

nitam proprietatem promissionem conjugii continent, neque id semel sed reiteratis vicibus, maximis obtestationibus; & ut fieri non raro solet, cum juris-jurandi religione, *qr. quid juris?* quidam dicunt teneri eam ducere, si ipsa velit, ne altera pars detrimentum paritur, nec facere injuriam stupratam exigendo, quod sibi erat promissum, nempe matrimonium, eo, quod corpus suum bona fide promiserit, reliqua, ut divitiæ & genus sint externa & per accidens sese habeant ad hunc matrimonii contractum. Alii existimant, quod ducere non teneatur, si magna sit inæqualitas. Quoniam enim, qui fide aliquid in contractu promittat, quod est melius, non teneatur illud dare, sed sufficiat, ut det aliud, quod judicio prudentum sit æquale, ut sc. talis contractus ad æqualitatem reducatur. *Less. d. l.* Ut vero quæ nostra sit in re tam ardua sententia, paucis exponamus; Dicendum, quod inæqualitas personarum regulariter matrimonio non obsit. Ut enim Reip. intersit, ne sanguis generosus promiscuis amplexibus & connubiis misceatur, sed unicuique familiæ sua maneat salva dignitas, ac proinde inæqualis conditionis ac status matrimonia omnino sint ab initio dissuadenda. *Carpzov. Jurispr. Consist. lib. 2. defin. 9.* Sunt tamen ex Theologis pariter & Jctis non pauci, qui non attenta inæqualitate conditionis sponsalia legitime contracta; usque adeo non dissolvunt: vid. plures laudat. a Havemann. *Gamolog. lib. 1. tit. 5. pos. 2. lib. 2. tit. 4. pos. 3.* *Carpzov. Jurispr. Cons. lib. 2 tit. 1. defin. 30.* Add. *Gerhard. de Conjug. tom. 7. §. 399.* *Greg. Sayr. Theol.*

Moral. lib. 11. c. 2. num. 33. ut si ex errore contracta fuerint, non dissolvenda putent. Havemann. *lib. 1. t. 5. pos. 5.* multoque minus, si sponsalia inter inæquales conditione, puta Nobilem & ignobilem, Dominum egregiæ conditionis & famulam, concubitus sequatur. Vid. Sayr. *d. l. num. 33.*

43 (2) Cessat illa obligatio ob impedimentum aliquod legitimum, v. c. si fiat ejus affinis, vel tale quid interveniat, per quod nuptiæ subsistere non possunt, aut non sine scandalo consistent. LESS. *d. l.* ubi idem obtinere tradit, si stuprator postea cum alia

44 de præsent sponsalia contraxerit. Quod nobis falsissimum videtur. Nam si sponsus nulla intercedente copula carnali, alteri fidem matrimonialem dederit, ad priorem tamen redire cogitur, per superius tradita, quanto minus accedente copula eandem derelinquere poterit? (3.) Si pater eandem nolit dare stupratori in matrimonium. LESS. *d. l.* vid. supra *cap. 3. membr. 2. num. 46.*

46 (4) Si deinceps cum alio fuerit fornicata, tunc ducere eandem non cogitur; quia hæc promissio videtur hanc tacitam habere conditionem, si de futuro caste vixerit. MEY. *ad Jus Lub. lib. 4. tit. 5. art. 1. num. 14.*

47 Sed an dotare hoc casu teneatur, supra expositum. vid. MEY. *d. l. 5.*

48 Cessat obligatio docendi si se virginem dixerit, & talem non deprehenderit LESS. *d. l. num. 29.* Haveman. *Gamolog. lib. 1. c. 6. pos. 5. § 3. infin.* Sicut enim ipse eam decepit, ita vicissim ab ea est deceptus, ut compensatio injuriæ locum habeat, usque adeo, ut nec dotare eandem, ex eo, quod inhoneste vixit, teneatur. LESS. *d. l. num. 29.* sed habet pro se deflorata

49 virginitatis præsumptionem, ac proinde dicenti se deceptum non creditur, nisi hoc probaverit arg. eorum, quæ tradit MEY. *pag. 3. dec. 73.* post Mascard. Guazzin. Barbos. Paul. Zac-

Zacchias quest. Medic. Legal. lib. 4. tit. 2. q. 1. num. 2.

Ant. Fab. lib. 9. tit. 7. d. 5. num. 5. Procedunt quæ dicta sunt, licet non verbis, sed re ipsa fuerit deceptus, & in conjunctione deprehendat virginem revera non fuisse; quoniam sceminam honeste viventem stuprator ducere tenetur, non eam, quæ jam ante est ab alio vitiata. Unde si causa illa est sufficiens ad sponsalia dissolvenda, erit etiam hic. *Less. d. l. n. 30.* Sed an dotare eandem teneatur, quærent Moralistæ? videtur quod sic, quia verbis sceminæ non est deceptus. Verum enim vero rectius negandum, quoniam ex illa promissione solum obligatur ad eam ducendam, quæ obligatio cessat, quando eam non deprehendit virginem. *Sanchez. de matrim. lib. 1. disp. 10.*

num. 12. Less. d. l. Quid si sciverit eam non esse virginem, promisit ei matrimonium non serio, sed fecte, ad obtinendam copulam? Quidam dicunt teneri eam decere, quia deceptus non fuit. Alii dicunt non teneri, eo quod corrupta exigendo tale matrimonium pro corporis sui usura nimium exigat, nec tanta sit æstimanda copula cum ante vitiata, ut ejus matrimonio debeat compensari. Vid. *Less. d. c. 10. dub. 3. n. 31.*

Nos priorem sententiam veriore arbitramur, quia fidem dans conjugalem ante viciata, quam vitiatam esse scivit, mores istius comprobasse censetur, & meretrici fides data matrimonialis servanda est. Posita autem contraria sententia, juxta quam ducere non tenetur, quæritur in dotare teneatur? Nos inter matrimonium & dotem in proposito casu multum interesse putamus. Ante enim vitiata scemina non jure exigat dotem, dum scit, se alterius viri honesti matrimonio esse indignam; Neque alia intentione in concubitus videtur consensisse, quam quod sciverit, sibi non tam gravem injuriam interri, utpote ante vitiatae, quin potius existimavit, sibi alia ratione satis-

tis.

tisfieri posse. Less. *d. l.* Lugo *de I. & I. Disp. 12. sect.*

65 *I. num. 2.* (ubi si promissio facta stuprator a interea mutet

56 Religionem, quid dicendum tradit.) præterea is, qui scem-
nam quæ occasionem stupri dedit, stupravit, dotare eandem
non tenetur: Sed vero si eidem promiserit matrimonium, sta-
re promissis. Less. *lib. 2. cap. 10. dub. 4. in fin.* quia

57 meretricem uxorem ducere nemo prohibetur. Deinceps il-
lud prætereundum non est, quando de promissione dubitatur
stupratore hoc negante, stuprata vero affirmante, sintque con-
tra stupratorem quædam promissi matrimonij conjecture,
quod etiam transactio locum habeat, & pro redimenta vexa
aliquid & dare & accipere liceat. Utcunque enim in causis
matrimonialibus transactio regulariter locum non habeat, hoc
tamen ad nostrum casum, quando de matrimonio dubitatur,

58 non pertinet, in terminis Carpz. *Ipr. Cons. lib. 2. 333. per
tot.* Imo si in probatione promissionis matrimonii plane suc-
cubuerit stuprata, nihilominus dotem exigere potest Carpz.

Ipr. Cons. lib. 2. def. 228. per tot. Coronidis loco illam
59 subnectere lubet quæstionem, si quis seduxerit puellam sub
promissione matrimonii, dicendo se uxorem non habere, cum
tamen habet, an mortua uxore, si velit puella ducere teneatur?

Affirmat Greg. Sayr. *in Theol. Moral. lib. 11. c. 2. n.*

34. *vers. neque. hoc novum.* Verum enimvero hoc intel-
ligo si dotem, quam seductor præstare per superius tradita te-
netur, ab eo non acceperit; tunc enim jus quod ha-

bet mortua uxore ad ducendum remi-

fisse censetur nequaquam.

TANTUM!

Bardili, Burckhard,

Die beraubte, jedoch zu frieden gestellte Jungfrauschaft seu tractatio
iuridica de satisfactione stupratae

Quedlinburgum 1727

4 Diss. 1740#Beibd.5

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10820698-4

VD18 14818620-001